ÜLKÜ net

Serdengeçti

ALLAH - MİLLET - VATAN YOLUNDA

İÇİNDEKİLER

HASTA VE SAHTE MÜNEVVER

TÜRKİSTAN KURTULACAKTIR

HABİS ZİHNİYET

ÇARŞAF VE PEÇEYE DAİR

NE İDİM, NE OLDUM?

CEZAYİR MÜLTECİLERRİ

YİNE A. EMİN YALMANI..

SAİD BİLGİÇ'İN BEYANATI

HATAY VE KIBRIS MESELESİ

ÖLENLERİN ARDINDAN

ASRİ AİLE

PERVANE

MEVLÜTCÜLÜK VE MEVLÜTCÜLER

GÜLÜNÇ HAKİKATLER

SİYASİ HAVA RAPORU

KALMAMIŞ!

NE DERSİN?

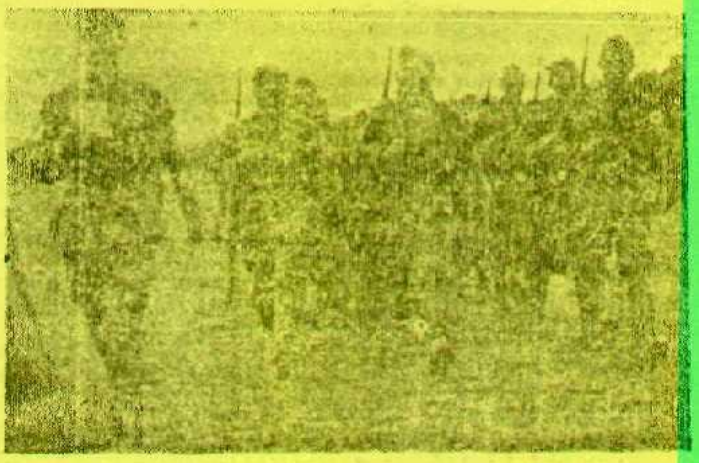

Almanya'daki bir kampta Türkistan askerleri. Baştaki Yakup Cam.. Stalingrat muharebelerinde Ruslara karşı savaşlarda şehit düşmüştür.

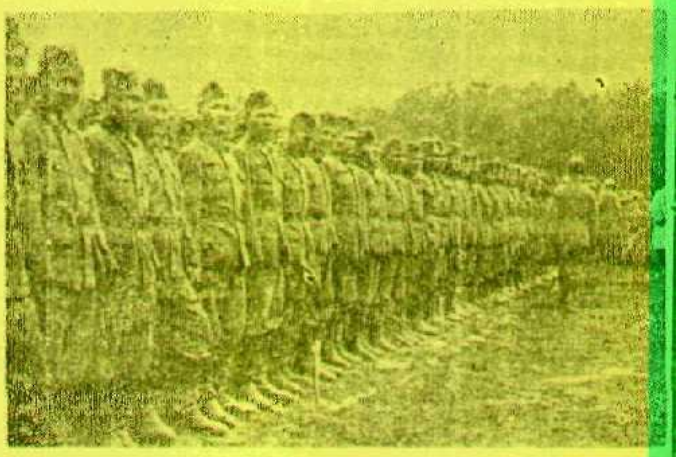

Türkistan'lı askerler İkinci Cihan Harbinde kıt'aya sevkedilmeden evvel, Türkistan Milli Komitesi Reçk. Veli Kayyum Han tarafından teftiş edilirken, «öndeki boyan pardesülü zat»

YIL : 11 MART 1959 SAYI 29

www.ulkunet.com

TÜRKİSTAN KURTULACAKTIR

İkinci Dünya Harbinde Alman orduları Rusya'ya taarruz ettikleri zaman yıllarca Rus çarlarının, sonradan Bolşeviklerin işkenceleri altında inim inim inleyen (İdil - Ural, Kazan, Garbi Türkistan ve Kafkasya'da yaşıyan milyonlarca Müslüman Türk uyaklanmış, bunlardan birçokları Alman orduları tarfın geçmişti. İkinci Dünya Harbi Rus ve müttefiklerinin galebesiyle neticelenince Almanya'daki üsera kamplarında bulunan bu Türkler Türkiye'yi gelmek arzusunda bulunmuşlar, Amerikalılarla İngilizler de esir Türklerin bu taleplerini hükûmetimize bildirmiştir. Başta İsmet Paşa olmak üzere Türkiye içindeki Türklerden başka Türk tanımıyan o zamanki iktidar bu taleb karşısında şöyle bir tavır takınmış ve şu cevabı vermiştir :

— Bizim Almanya'da tahsilde bulunan şu kadar talebemizden başka ırkdaşımız yoktur. Onlar Rusyalılardır. Bunun üzerine, mevcudu yüzbinleri aşan Anayurdun bu seçme genç muhariplerî Ruslara teslim edilmiş, bunlardan bir kısmı intihar etmiş, bir kısmı kaçmış büyük ekseriyeti de Ruslar tarafından Rusya'ya götürülmeden en feci şekilde öldürülmüştür. Bu bedbahtlardan her nasılsa Türkiye'ye kadar gelebilen yüzelli kadar din ve kan kardeşimiz de yine sayın millî şefimiz tarafından Rus - Türk hududunda Bolşeviklere bir sürü koyun teslim edilir gibi takdim edilmiştir. Biz topraklarımıza sığınan insanları himaye ettiğimiz için büyük harpleri, kanlı meydan muharebelerini göze almış bir ırkın çocuklarıyız. Yıldırım Bayezit ile Timur'un arasında geçen Ankara Meydan Muharebesi (1402) ve İsveç Kralı Demirbaş Şarl'ın topraklarımıza sığınması yüzünden Ruslarla yaptığımız kanlı muharebeler bu civanmerdliğimizin iki meşhur misalidir.

Tarih, İsmet Paşa ve adamlarının yaptığı bu küçüklüğü aslâ unutmıyacaktır; biz bunu asil Türk Milletine yakıştıramıyoruz.

Esir Türklerin Türkiye tarafından kabul edilmediğini duyan Almanya'daki soydaşlarımız, sonradan kendi aralarında Millî Türkistan Birlik Komitesi adiyle bir teşkilât kurmuşlardır. Bunun başında Kayum Han Veli bulunmaktadır. Bundan bir müddet evvel memleketimizi şereflendiren ve istasyonda milliyetçi arkadaşlar tarafından karşılanan Veli Hanla Belvü Palas'ın bir salonunda dertleşiyoruz. Dert ortaklarımız arasında Dr. Erginkol Salih beğ ve Ukrayna mücahitlerinden mühim bir zat da var.

Konuşmalarımızın tafsilâtını veremiyeceğim. Amma bu çok uzun dertleşmeler arasında şu çok kısa hükme vardık ki, Ruslar bugünkü kuvvetli durumlarını şu üç şeye borçludurlar:

1 — Ege sahillerinden Çin'e kadar uzanan engin Türk yurtlarındaki muhtelif merkezlerin, muhtelif sebepler yüzünden birleşememeleri,

2 — Avrupanın ve papalığın müthiş egoistliği,

3 — Moskofların hakiki çehrelerini gizlemekteki gösterdikleri hüner.

Tabiidir ki bu sebepler çoğaltılabilir. Fakat bu üçü çok mühimdir. Meselâ İkinci Dünya Harbinde Amerikan Reisicumhuru Roosewelt'in komünistlere karşı müsamahalı davranışının da Rusların bu hale gelmesindeki âmillerinden biridir. Daha geçenlerde meşhur Fransız siyasîlerinden olup başvekillik yapmış olan Reynaud demiştir ki : «Eğer Roosevelt Yalta'dan bir hafta evvel ölseydi, Rusya bu hale gelmezdi.» Hemen şunu ilâve edelim ki bu kabahat yalnız Roosevelt'in değildir. Rusya'yı böyle şımartmakta ve kuvvetlendirmekte İsaiah Roosevelt'ten başka diğer Amerikan idarecilerinin ve İngilizlerin rolü de büyüktür. Marks dahi bir eserinde garplı miletlerin dünyayı kendi menfaatleri için hayasızca soygunla meşgul olurken Rusların birçok milletleri esir edip dünyanın çok geniş bir parçasını hükümleri altına almasına imkân verdiğini çok acı bir dille anlatmaktadır. İngilizlerin Ruslara Hindikuş dağlarından güneye geçmeyin de şimalde ne yaparsanız yapın, gibi sözleri, Amerikalıların işlediği korkunç hatâlar Rusyayı bugün bir cihan devleti haline getirmiştir.

Rusya'nın genişlemesinde en büyük âmillerden biri de biz Türklerin arasındaki nifak, ayrılık ve siyasî rekabetlerdir. Ozamanki Rusyayı kontrol altında bulundu ran Altınordu devletinin yine bir Türk hükümdarı olan Timur tarafından yıkılışı Rusya'yı tarih sahnesine çıkartmıştır. Daha sonra Cengiz ordularının Semerkand, Taşkent gibi büyük İslâm Türk merkezlerini yakıp yıkması Tanrı Dağlarından Kırıma kadar uzanan İslâm-Türk hâkimiyetine son vermiş, bu topraklar kolayca Rusların eline geçmişti. Bugün dünyanın en büyük, en müthiş bir şekilde organize edilmiş zulüm çarkını işleten Moskoflar elli milyodan fazla Müslüman - Türkü imha etmişler, bir kısmını da Sibirya'nın buzlu arazisine sürmüşlerdir.

Esefle kaydedelim ki garp âlemi bundan hemen hemen habersizdir. Haberdar olanlar da lâzımgelen aksülâmeli göstermemektedirler. Macaristan'da olup bitenler Türklere yapılan mezalim yanında çocuk oyunsağı gibidir. Fakat bir gün gelecek bu esaret zincirleri kırılacak medenî âlemin gözündeki perde yırtılacak, esir Türk illeri kurtulacaktır.

Kurt Tarık Özhan

NURDAN DAMLALAR

- Dünyevî saadetimiz fünun-u cedide-i medeniye ile olacak.
- **Ulema-i din fünun ile ünsiyet peyda etmelidir.**
- **Bütün kuvvetimle derim ki; terakkimiz ancak milliyetimiz olan İslâmiyetin terakkisiyle ve hakaik-i Kur'aniyenin tecellisiyledir. Yoksa : «Yürüyüşünü terk etti, başkasının yürüşünü öğrenemedi» diye olan darbı mesele musaddak olacağız.**
- **Hürriyeti, adab-ı Kur'aniye ile takyid ediniz. Zira cahil efrat ve avam nas; kayıtsız hür olsa, şartsız tam serbest olsa, sefih ve itaatsiz olur.**
- **Gazeteler iki kıyas.ı fasid cihetile ve haysiyet kırıcı bir neşriyat ile ahlâk-ı İslâmiyeyi sarstılar. Ve efkârı umumiyeyi perişan ettiler. Ben de derim : Ey gazeteciler, edipler edepli olmalı, hem de edeb-i İslâmiye ile müteeddip olmalı ve onların sözleri umum milletin kalbinden bitarafane çıkmalı, ve matbuat nizamnamesini, vicdanımızdaki hiss-i diyanet ve niyet-i halise temsîl etmeli.**

www.ulkunet.com

HASTA VE SAHTE MÜNEVVER

«Halk içinde bir zümre vardır ki bunların iyiliği halkı iyiliğe, kötülüğü kötülüğe sürükler, bunlar âlimlerdir.» buyrulmuştur. Mensup olduğumuz ulu dinin âlimler ve ona tâbi olan halk hakkındaki görüşü budur.

Bir de Türkçemizde «balık baştan kokar» sözü var. Bunlar asırların, nesillerin arasından süzülüp gelmiş ölmez gerçeklerdir.

Bu, dünyanın her tarafında böyledir. Bilenler, bilmiyenleri daima idare ede-gelmiştir. Bilenler, yani bilgili olanlar, münevverler. Bunlar milleti ya doğrudan doğruya idare etmişler, yahut idare edenlere müşavir olmuşlardır.

Fakat ne yazıktır ki fazilet ve ahlâk her zaman bilgi ile birlikte yürümemiştir. Hatta, en büyük ahlâksızların, en ünlü bilginlerden, sanatkârlardan çıktığını görmüşüzdür. Bu bakımdan ahlâkı sadece bilgiye, ilme dayandırmak doğru değildir. Zamanımızda münevver diye tanınan, bilmem hangi üniversiteyi bitiren, hatta 3 - 4 lisan bilen bir takım adamların ne müthiş dalavereler çevirdiklerini görüp duruyoruz.

Meselâ bir hastanız vardır. Ankara, İstanbul gibi büyük şehirlerden birine, binbir müşkülâtla getiriyorsunuz. Devletin parasız bunca hastahaneleri var. Hastanızın bu hastahanelerden birinde yatması lâzım.. Hayır yatıramazsınız. Evvelâ hastanın kalacağı koğuşun doktorunu görmelisiniz. Hususî muayenehanesine gitmelisiniz. Adamları vardır, bunu size söylerler, adresini de verirler. Hastanızı alır gidersiniz. Bu doktor, ya bir doçenttir, ya profesördür, hatta ordinaryüs profesördür. Sizi hususî muayenehanesinde kabul eder. Her iki manada hususî bir şekilde soyar. Sonra, bangonatlara yapışır! Var mı, yok mu, demez. Halinizi sormaz... O sadece liğ'nizi sorar. Artık siz bu para hastasının hastası olursunuz. Koğuşuna hastanızı yatırırsınız... İş bununla biter mi? Yok hemşirelere, yok pansumancılara hediye adı altında vereceğiniz paralar; hasta bakıcılara bahşişler. Verme de bir gör... Hastanız vaktinden evvel ölür. Doğru asansörle alt kata indiriverirler. Haberiniz olmazsa, göz doktorları gözünü çıkarır, vücudunu talebeler parçalar; tecrübe masasına yatırırlar.

Rabbim kimseyi böyle yerlere düşürmesin.

İşte bunlar yukarıda da söylediğimiz gibi Or. profesör, birinci sınıf mütehassıstırlar, haddızatında birinci sınıf soyguncu. Tabiî müstesnaları da var. Hepsini karalamak olmaz ama maalesef umumiyetle bu böyledir.

Ya yüksek mühendislerimizin oynadığı oyunlar az mı? Adi malzeme ile, para hırsıyla isimlerine uygun diktikleri o yüksek binalar, o satış muamelelerindeki türlü hünerler, hokkabazlıklar.. Belki de birkaç sene sonra bu binalar birden yıkılacak, yüksek mühendislerimizin alçaklığı meydana çıkacak amma, n'en rice onlar telef olduktan sonra. Küçükyalı hâdisesi bunun en yeni misallerinden biridir.

Ya bütün eli kalem tutan okur - yazar takımının toplandığı matbuat! O rotatif denilen koca yalan makinalarının bastığı paçavralar. Mukaddesat düşmanı, ahlâk, fazilet düşmanı varakpareler. Bunları idare eden kimdir, kimlerdir? Münevver denilen, kalbi kara insanlar değil mi? Bunlar mı halkı irşat, tenvir edecekler?. Halkla bunların arasında dağlar kadar fark var.

Halk tek bir şeye inanır, tek bir şeye bağlanır, bir türlü yer, bir türlü içer, bir türlü konuşur. Halbuki bunların, binbir türlü mâbutları, binbir türlü bağlandıkları şeyler var. Bunlar yüz türlü yer içer, yüz türlü hiyle ve şeytanlık düşünür, üç dört dille konuşurlar. Şimdiki Alman Başvekili Adenhavr'a sormuşlar, siz niçin münevver düşmanısınız?

Cevap :

— Evet, ben münevver düşmanıyım. Almanya'yı çıkmaza sokanlar münevverlerdir. Bunlar hiç bir şeyi beğenmezler, boyuna tenkit ederler. Lüks hayat isterler, müsriftirler.

Almanya'yı yükselten halktır. Bir Allah'a inanan, mütemadiyen çalışan, didinen dindar Alman halkıdır.

Alman münevverleri için söylenen bu söz, bizimkiler için bin defa daha doğrudur. Hemen hemen her memlekette münevver geçinenlerin bir kuruntusu var. Kendilerini halktan ayıran, halkı küçük gören bir kuruntu ve gurur. Bizde bu elle tutulacak kadar barizdir.. Bakarsın, adamın çocukluğu, hatta ilk gençliği en iptidai, en geri hayat şartları içinde geçmiş, âdeta mağaralarda yaşamıştır, sonradan bu genç büyük şehirlere gelince, hele bir de fakültelerden birini bitirirse, artık herşeyi unutur; memleketine bile gitmek istemez, oradaki kardeşlerini, hemşerilerini düşünmez, onların dertlerine deva olmıya çalışmaz, onlara acımaz! Şayet kafasına mebus olmayı koymuşsa, seçimlerde memleketine nutuk çekmeye gider. Vatandaşlarının neler çektiğini düşünmez. Artık fakülte mezunu bay, ileri fikirlidir, modern hayata alışmıştır, buralarda kalamaz, duramaz. Büyük şehirlere kapağı atar. Ya birinci sınıf bir doktor, ya avukat ya mühendis olacaktır. Bunlardan birine şöyle bir şey söyliyecek olsan, «yahu memleketine git, orada doktor, yok avukat yok, o zavallıların ihtiyacı var sana.» Vereceği cevap şudur : «Onlar adam olmazlar, orada yaşanmaz.»

Sanki kendi adam olmuş gibi, sanki orada doğup büyümemiş gibi.

Küçük şehir ve kasabalardaki kendine münevver süsü veren memurlara dikkat ediniz... Nasıl halktan ayrı bir sınıf teşkil ederler. Bir yerli ve yabancı tefriki vardır. Halk işiyle gücüyle meşguldür. Bunlar daireden çıkınca doğru kulübe gider. Kulüpler kumarhaneden başka bir şey değildir. Halk kulübelerde yaşarken, bu beyler kulüplerde, kulüp rakısı içer; kumar oynarlar. Sonra da bunlar imtiyazlı zümre, memurlar, aydınlar zümresi, kimseyi beğenmezler.

Ya Türkiye'de kalmak istemiyenlere, bir yolunu bulup Amerika'ya kapağı atmak istiyenlere, hele Ame-

www.ulkunet.com

rikan vatandaşlığını kabul edenlere, tab'asını, dinini değiştirenlere ne buyrulur?!

Hani «on yılda onbeş milyon genç» yaratmışlardı ya!.. Hani o vatanseverler gençlik?!. Hani o halkın hizmetine koşan münevverlerimiz?!

Pek az istisnalarıyla bu memleketteki münevverler ya hastadır, ya sahtedir.

Hocalarımdan biri anlatmıştı:

Birinci Cihan Harbinde Çanakkale'de bir Alman zabiti ona demiş ki: Münevverlerin'zi anlıyorum.. Onlar da tıpkı bizim gibi... Fakat şu halkınızı, şu askerinizi anlıyamadım gitti.

— Nasıl, n'çin?

— Bu adamlar vuruluyor, yaralanıyor, toprağa düşüyorlar. Hiç ses çıkarmıyorlar. Gözlerini gök yüzüne dikiyor, öylece kalıyorlar. Ne sabır, ne itaat, ne haldir bu...

Evet halkımız, Türk ve Müslüman halkımız, imanlı, çilekeş Anadolu halkı böyledir. Onlar cephelerden cephelere koşarlar, bu topraklar için toprağa düşerler. Sessizce, gürültüsüzce, yaygarasız ölürler.

Fakat asker kaçağı münevverler gelirler, meydanlarda «Biz yaptık, biz yarattık» diye basbas bağırırlar. Mehmetçiğin kemikleri üzerine apartmanlar kurarlar. Onun imanını, onun Kitabını, çöl kanunu diye, tezyif ve tahkir ederler, ateşe verirler. Onun için değil midir ki sahte inkılâpcıların, sözde münevverlerin toplandığı bir parti, yeni iktidarı «cehalet'in bir galebesi» gibi görüyor, gösteriyor. Bunu kaç defa kendi ağızlarından işitmişimdir. Biz hiç bir parti'nin müdafaasını yapmıyoruz. Hiç bir partiye yamanmış değiliz. Yalnız hakikat budur. Esasen burada ele aldığımız mesele bir parti meselesi değildir. Partiler üstü çok mühim bir meseledir. Bu milletin istiklâli, istikbali, bekası meselesidir.

Dünün münevveri halka, taşralı «bir sürü etrakı bildrak» avam diye bakıyor, onu bu kelimelerle tezyif ediyor, kendinden uzaklaştırıyordu. Bugünün münevveri deh alkı, geri, yobaz, mürteci, «adam olmazlar» gibi tâbirlerle kötülüyor.

Son sözümüz şudur ki, bu milletin seçk'n'leri, münevverleri böyle yanlış yolda, kendi şahsî menfaatları yolunda yürüdükçe, hak ve hakikat yolunda yürümedikçe, hakka dayanıp halk ile kaynaşmadıkça bu millet iflâh olmaz vesselâm.

Osman Serdengeçti

Serdengeçti, muhterem okuyucularının Ramazanını tebrik eder. Kendilerine, Cenabı Haktan sıhhat, afiyet ve saadetler diler

---

★ **BİR ADAM YARATMAK** - Necip Fazıl'ın en kuvvetli piyesi.

★ **BEYNELMİLEL YAHUDİ** — Henri Ford'un, yahudiler hakkındaki meşhur eseri.

Serdengeçti Neşriyatından olan bu iki eser hemen hemen çıkmaz üzeredir.

GÜL DESTE

Seçilmiş Şiirler Demeti

M. Şevket Eygi ve Ergin Yürüten tarafından milli bir görüşle hazırlanan bu kitap satışa çıkarılmıştır.

Tevzi ve Haberleşme adresi : P. K. 71. — Ankara

HABİS ZİHNİYET

Ey benim has nur-i didem kitabım. Tâ ezelden ebede kadar hayatıma renk; saadet ve selâmet balış ederek ilâhî aşkın zirvesine erdirecek; beni benliğimden sıyırıp kesafetlerimi tasfiye ile, Hayy-i Lâyemut ummanına karışan bir damlacık halinde olduracak; nur'un alâ nur rehberim. Seni hangi soysuz; hangi bedbahıt divane zulmetle boğmak istiyor. Hangi çılgın, hangi ebleh zihniyet balçıkla sıvanmak istiyor. Ey benim has ruhu zübdem, hayatı füruzendem Kur'anım. Sana dokunan eller kırılsın, diller lâl, gözler kör olsun.

Ancak, Futur (mantar) beyinlilerle imtizaç edebilen bu menhus zihniyet onları makûs talihleri ile başbaşa haşredip nuruma asla ilişemiyecektir.

Behey: sersem zihniyet! Behey; paçavra acibe-i hilkat! Zulmet mi nurun, nur mu zulmetin zıddı? Zulmetin nur'u ifnasına istidat ve iktidarı var mı? Nur çöle indiğinde neyi kırdı? Ademde kemâl, Zulmet'de nur, körde renk tecelli, batıl hakka tegallüp eder mi?

Ne mümkün zulmile, bidâd ile, imhayı hakikat;
Çalış kalbi kaldır, muktedirsen âdemiyetten.

Ey; çilekeş ve ey; cefakâr Türklük! Asırlarına hariçte küstah düşmanlarınla savaştın. Salâbeti imanınla onları boğazladın. Bir asırdan beri dahilde, seni öz ruhundan koparıp zelil etmek, bizi bizden görünüp kemirmek isteyen ceberût imansızlarla boğuşuyorsun. Bu mel'ûn zihniyeti dahi dize getireceksin. Kimin ve neyin hesabına malik olduğun nurdan seni ayırmak istiyorlar. Lât ve Uzzaları namına mı? Hıram usta adına mı? Derece merdiveninde dizi dizi zirvesinden dalâlet çukuruna yuvarlanmak için sıra bekleyen bedbahtların uğruna mı? Yoksa, şimâl ayısının hesabına mı? XX. asrın tekâmül hamlelerini kırmak; Hakkı idrâk devrinin açılmasına ve gelişmesine sed çekmek; medeniyet namı altında bedeviyet aşılamak; cemiyetleri tedavisi da kabil bir taun'u manevî içinde felâketten felâkete sürüklemek ve dahi böyle nice mek ve mak'ları formüle etmekten başka gayeleri bulunmayan kezzab zihniyetin kıpırdanışlarına paydos!

Küfür - İman mücadelesinde, Nur'u Kur'an gibi bir bürhan seyfimiz oldukça; bunların beyinsiz başlarından, ruhsuz gövdelerinden doğan kısır fikirleri çürütmeye; fikrimize sıklet mi gelir?

Celâdet ve hiddetimiz hak için; Himmet ve hizmetimiz nur için; Ardından mı gidilir nursuz doğup zulmette ürüyen bir sürü piçin meslek ve meşrebimiz millet; gayemiz Kur'ana hizmet; dâvamız imân ve fazilet; hasmımız zillet ve meskenet; hedefimiz madde ve ruhta kemâl, hakla ulfet.

Çürümüş sakızı çiğnemeyin artık ağız kokunuzu çekemez olduk. Kabuk bağlıyan kelinizi yolduk cascavlak kellenizin kıpkızıl merkezini bulduk. İnkılâp perdesini örtmeyin mülevves maksatlarınıza; Atatürk kalkanını germeyin cebin yüzünüze; çıkın erkekçe fikir meydanına âlem şaşsın cehlinize; kâfirin kesif fikrini müminin lâboratuvarında eritemiyecek asit yoktur.

Sen Kur'an ve imân ehlini fazileti inkâr; hizmetçiye, hizmetkâr; dilenciye arkadaş; imansıza, köle mi sandın? İstediğin şekil ve bizimde semer vuracak eşek mi sandın? Hangi iblis murşidine, hangi sefil ustana aldandın. Hangi ahmak şuursuza kandın. Tanzimattan bu yana paryahğa mahkûm etmek istediğin ruhun kükrediği yeri hatırla!? Orası Sakarya ey menhus zihniyet sakarya!..

Abdurrahim BEZCİ

www.ulkunet.com

ÇARŞAF VE PEÇEYE DAİR

Yazan: Yakup Kadri Karaosmanoğlu

Bu çirkin ve bu çirkef muhitin yegâne süsü, yegâne güzelliği sizin çarşafınız, sizin peçenizdir. Yalnız bunlardır ki gözlere halâ bakmak tahammülünü, bakmak arzusunu veriyor. Niçin onlardan müşteki gibisiniz? O mazrufa bu zarftan daha muvafık ne olabilir? Sizi böyle gördükçe bir kadının başka türlü nasıl giyinebileceğini düşünüyorum ve çarşafsız, peçesiz bir kadın tahayyül edemiyorum. Siz bizim aşkımızın, hürmetimizin, siz bizim kıskançlığımızın muti mahbubeleri değil misiniz? Vücudunuzun şeklini alan bu dilfirib mahbesi sizin etrafınıza, sizin yüzünüz üstüne biz ördük; bizim ihtimamımız, bizim muhabbetimiz ördü. Sizi güneşten, havadan, sizi kem nazardan sakındık da böyle yaptık. Yazık değil mi ki o saçlara güneş vursun, o yüzü havalar, tozlar hırpalasın! Yazık değil mi ki -maazallah!- o gözlerin harimine, kolayca lâubali bir yabancı gözün kıvılcımı sıçrasın Düşündük ki, belki bilmiyerek, belki farkına varmıyarak gülüverirsiniz. Nazarlarımız belki bilâihtiyar birinin üstünde fazlaca tevakkuf ediverir. Onun için yüzünüzü örttük. Zira tebessümlerinizin, bakışlarımızın kıymetini biz anlıyor, biz biliyordük. Gönlümüz onların, öyle lüzumsuz yere heder olmasına acıdı da bir ipek mahfaza içinde muhafazalarına lüzum gördük. Çünkü siz hilkaten müsrifsiniz, hazinelerinizin bahasını bilmezsiniz. Her şeyde bahil olan tabiat bütün cömertlik kabiliyetini size verdi, sizin kalbinize döktü. Fakat öyle bir ifrat ile ki, nihayet böyle bir tedbire ihtiyaç hissetti. Zaten insanların yegâne vazifesi tabiatın hatalarını tashihe çalışmak değil midir?

İnsanlar, kadınlara tahakküm ettikleri gündür ki tabiata galip geldiler. Cemiyetlerin ve medeniyetlerin esasını bir erkeğin kıskançlığı kurdu. Memleketlerden, vatanlardan evvel ilk müdafaa edilen kadındı. Bana inanınız, bütün bu evler, bu mâbetler ve bu şehirler sizin için yapıldı ve sizin açıldığınız ve sizin kıskançlık mahbesini yıktığınız yerlerde derhal evler yıkıldı, mâbetler harap oldu, şehirler çöktü. Çünkü, sizin mahbesleriniz o yerlerin surları idi, kaleleri idi.

Niçin başka cinsten kadınlara bakıp da başımızda garip mütalâalara meydan açıyorsunuz? Onlardan size ne Siz başlı başına bir âlemsiniz, ben o âleme girdiğim dakikadan itibaren hariçte bir başka mevcudiyet var mı Yok mu Unuttum bile.. Siz niçin kendinizde herkesi unutmuyorsunuz?

Söze başlarken size demiştim ki, bu çirkin asrın, bu çirkin muhitin yegâne süsü, yegâne güzelliği sizin çarşafınız, sizin peçenizdir. Memnun veya müsterih yaşamak için bu kanaat size kifayet etmez mi? Halbuki benim ruhumu sadece bu kanaat dolduruyor. Peçeniz ve çarşafınız... Bunlardır ki bana muhabbeti öğretiyor, hayata muhabbeti, aşka muhabbeti, memlekete muhabbeti öğretiyor; bahusus memlekete muhabbeti.. Zira sizin bu örtüleriniz, bu süsleriniz değil midir ki, minarelerden ve o al rayetten sonra bu serseri ruha biraz aşina, melce ve bir emin mersa saadeti veriyor. Peçenizin kudsiyetini şundan anlıyoruz ki, bir yabancı elin ona uzanması bile gayz nedir, hırs nedir, intikam nedir, kin nedir hiç bilmiyen bu tenbel ve yorgun ruhta beldeler yıkacak, burç ve barular devirecek bir ateş alevliyor.

Gördünüz mü? Peçenizden bahsederken haşin adımlarla yüksek surlar etrafında dolaşan bir eski kahraman gibi söz söylemiye başladım. Belki bunların hiç birini yapmıyacağım. Fakat emin olunuz ki şu dakikada çok samimiyim. Size, sizin örtülerinize ve süslerinize doğru tevecciih edince kendimi her şeye kadir zannediyorum. Tarih, menakib-i beşeriyeyi dolduran en büyük kahramanlıklar bana birer çocuk oyuncağı gibi geliyor.

Sakın onları çıkarmayınız, sakın onları atmayınız. Bu çirkin asrın, bu çirkin muhitin asalet ve zerafete yegâne dal olarak bunlar, sade bunlar kaldı. İnsanlar, senelerden beri, insanlığı terzil için ve cemiyetlere manzaraların en fenasını vermek için sevimsiz bir cinnetle her şeyi devirdiler. Bu gürüha peyrev olmak size yakışır mı? Ben sizi zamanların ve insanların fevkinde, onların haricinde biliyorum. Siz mestur ruhlardan değil misiniz? Dünya yüzünde tek başına kalan ulvi bir dinin ilâhı sizi bu sıfatla sair mahlûkat arasında mümtaz kılmamış mıydı? Siz onun halkettiği Cennetâsâ âlemin melekleriniz. O «Kitab»ında sizin isminizi zikretti, o vakitten beri siz mukaddesat meyanına girdiniz. Artık ne hâle, ne maziye, ne de atiye mensupsunuz. Yalnız unutmayınız ki, sizi bu mertebeye bizim aşkımız, bizim hürmetimiz, bizim kıskançlığımızı is'ad etti.

Kânunuevvel 1331

Bugün mütemadiyen çarşaf aleyh'inde bulunan, sokakta çarşaf'lı bir kadın görünce ondan «öcü» gibi korkan bu ve buna benzer adamların vaktiyle bu hususta neler düşünüldüklerini yukarıdaki yazı bize gösteriyor. Bu yazı Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun «Okun Ucundan» isimli kitabından alınmıştır.

NE İDİM NE OLDUM?!

Kestüp ris-i sefidim Pir iken yosma civan oldum.
Makâmı Mevlevîde şeyh idim Pir-i mugan oldum.

Ne safi müslüman kaldım, ne oldum kıpkızıl kâfir.
Giriftar-ı belâyı fitne-i ahir zaman oldum.

Dilimde nur-u iman var, başımda kaplaca şapka
Hasıl'ı feri kâzip Nur-u zulmette iyan oldum.

Semayı mevleviyi terkedip öğrendim dansı,
Selânik dönmes'inden de beter bir Müslüman oldum.

Aba, bonjur, silindir şapka oldu sikke-i molla,
Bu uydurma kıyafetlerle rüsvayı cihan oldum.

Teemmül eyleyip esdarı miftahül ferec sırrı,
Misal'i kibrî patriki zamanı bilmiyen oldum.

Müderrisler bana darül-fünunda eyleyip sepkat,
Cehaletten, hamakatten eğerçi imtihan oldum.

Ne şahane seleften nail oldum lutfa ihsana,
Ne Cumhuriyet erkânıyle yer-i hem inan oldum.

Nevayı nay ile raksan olurken bir zaman baki,
Belâyı hicrile şimdi mücessem bir figan oldum.

www.ulkunet.com

Cezairli Mülteciler

Dr. Nevzat YALÇINTAŞ

Uzun zaman Fransa'da tahsilde bulunduktan sonra İktisat Doktoru olarak memleketimize dönen, değerli arkadaşımız Nevzat Yalçıntaş, Fransa'da iken Cezayir hâdiselerini dikkatle takip etmiştir. Arkadaşımız bundan böyle dergimizde yazacaktır.

Bilindiği gibi Cezayir'in müslüman ve kahraman halkı 1954 sonbaharındanberi Fransızlara karşı amansız bir istiklâl harbi açmış bulunmaktadır. Cezayirli mücahitler 1,5 asra yaklaşan Fransız sömürgeciliğine son vermek ve dünyanın diğer mes'ut milletleri gibi millî istiklâl ve ferdî hürriyetlerini elde ederek sulh ve saadet içinde yaşamak dâvası peşindedirler. Bu en meşru isteğe karşı, kendisinin her fırsatta insan hak ve hürriyetlerinin beşiği olduğunu ilân eden Fransa'nın cevabı şu olmuştur : Katliam!

Aşağıdaki yazıyı, bu katliamdan canlarını ve her türlü tecavüzden ırzlarını kurtarmak için Tunus'a iltica etmiş bir grup Cezayirli müslümanı barındıran bir kampı ziyaret eden PHİLİPPE HERRGMAN yazıyor. Kendisi Fransa'nın en büyük ve tarafsız gazetesi olan Le Monde'un muharrirlerindendir. Yazısını aynen alıyoruz.

Kasserin 1 Mart — Kasserinden 20 kilometre uzakta, insana hüzün veren kayalık bir vadinin dip tarafında 100 e yakın perişan ve gayri muntazam şekilde dağılmış çadırlar : Bu Ayın Kamudalı Cezayir mültecilerinin kampıdır. Çoğu şu son günlerde gelen bu mültecilerin sayısı 1500 e yakın. Sibeytla valiliği bunların 11 ilâ 12 bin kadarını barındırmaktadır, bu rakam kuzeydeki Ket ve Souk-el-Azbar vilâyetlerinkinden biraz aşağıdadır.

Vali Hâdi Mübarek bize bu mültecilerden 4500 ünün Cezayir - Tunus hududunu 19 Şubattan bu yana aşıp geldiğini söyledi. O bu ani mülteci akını ile Fransızların «yasak bölge» ilân ettikleri kısımdaki halkı tahliye etme projesi arasında doğrudan doğruya bir münasebet görmektedir. Burada aynı iltica hâdiselerinin bütün hudut boyunca müşahede edildiği ısrarla söylenmektedir. Ayrıca Tunuslu mahfiller bu hadiselerde Burgiba'nın son nutkunda açıklanan ve dün arabulucu Murphy ile görüşülen tehlikelerin bir kaynağını görmektedirler. Ayn Kamida kampının meydana getirdiği manzara hakikaten çok üzüntü verip müteessir edici ve acındırıcıdır. Hattâ yalnız dahi olsaydım bunun böyle olduğunu şahadet ederdim. Fakat 17. İngiliz, Amerikan, İtalyan, Alman, İsveç Norveç; gazeteci yabancı memleketlerde bu insan sefaletine şehadet edeceklerdir.

KAR VE HARP

Acaba herşeyden mahrum olarak henüz buraya yeni geldiklerinden dolayı mı onlarla ancak kısa bir müddet evvel meşgul olunmıya başlanmış? Acaba hâlâ bu mülteciler onları fakir köylerinden söken ve panik yaratan darbenin tesiri altında mıdırlar? Her zaman şurası bir hakikat ki bu kamptakiler iki ay evvel gördüğüm Kef ve Gardimav mültecilerinden daha sefil ve perişandılar.

Daha beteri, tabiat dahi sefalete iştirak ediyordu : Gayet şiddetli bir kar fırtınası bora halinde esiyor ve çadırları sarsıyordu. İçerde ihtiyarlar, kadınlar, çocuklar zayıf bir ağaç ateşinin etrafında büzülmüşlerdi : Bunlar en şanslı olanlardı. Diğerleri mağaralarda barınmışlardı. Bu kaya deliklerinden birine yaklaşıyoruz, üştleri, başları yırtık pırtık 20 ye yakın kadın çıplak ayakları üzerine çömelmiş, karın kasırga halinde dönmesine bakıyorlardı. Onların burada kar fırtınasının nihayetini mi yoksa Cezayir harbinin sonunu mu beklemek için bulunduklarını bilmiyoruz.

Korkudan sinmiş kadınların, soğuktan titriyen çocukların, şaşırmış adamların görünüşü, onların anlattıkları yanında hiç mesabesinde kalıyor. Başlangıç hepsinde birbirine benziyor :

«Yanımıza hiçbirşey almadan yaya olarak yola çıktık. İki üç gün yol yürüdük. Geceleyin dağlarda yatıyorduk.»

Niçin terkettiniz?

Çoğu Cezayir'in Tebessa mıntıkasından geliyordu. Kadınlar ve çocuklar koca ve babalarını onlarca kilometre süren yollarda takip etmişlerdi. Orada olduğumuz müddetçe kampa diğer bir grup geldi. Sessiz, kendilerine acele kurulan çadırı beklemek üzere, rüzgârdan muhafazalı bir yere diz çöktüler.

«— Niçin terkettiniz?»

Buraya belki de biraz fazlaca tekrar edilmiş aynı cevapları yalnızca yazmakla iktifa ediyorum.

«— Köyümüzü yaktılar.. Oğlumu götürdüler... Karıma fena muamele ettiler... v.s.»»

Bakkara'yı bir hafta evvel 10 çocuğu ile beraber terketmiş bir kadın «yolda bir tanesini kaybettim» diyordu.

Biraz ilerde bir adam :

«— Karıma tecavüz ettikleri güne kadar herşeye tahammül ettim. Şimdi herşey mahvoldu» dedi ve büyük bir hiddet ve zilletin tesiriyle hıçkırmağa başladı. Onun yanındaki kadının terkedilmiş, unutulmuş bir hali vardır.

21 yaşındaki bir erkek çocuk yaralarını gösteriyordu ;

«— Mücahitlerin nerede olduğunu öğrenmek istiyorlardı. Mücahitlerle beraber olmadığıma şaşıyorlardı.»

— Niçin onlarla beraber değildin?

— Korkuyordum.

— Peki şimdi.

— Şimdi, eğer çağrılırsam, gideceğim.»

Bununla beraber mültecilerden ikisi sosyal yardım teşkilâtına mensup bir Fransız subayının kendilerini koruduğunu ve tedavi ettiğini ilâve ettiler. Harbin insanları içine attığı ebedî tezatlar...

www.ulkunet.com

YİNE AHMET EMİN YALMAN!

Ahmet Emin komünistlerle mücadele ederken az kalsın öteki dünyayı boylıyormuş!..
— Bir Amerikan gazetesinin A. Emin hakkındaki yazısı —

Gördünüz mü bilmem!... Vatan Gazetesi 12/Ocak/1959 tarihli nüshasında, hem de birinci sayfada «Türkiye'de şimdiki basın kanunu çok şiddetlidir» başlığı altında, Amerika'da münteşir New - York Herald'ın bir yazısını iftiharla sütunlarına aktarmış. Yazı güya aynen şöyle imiş :

«Türkiye en güvenilir mütteflklerimizden biridir. Öyle bir dosttur ki Amerika ile olan ittifak bağları, Kore'de Birleşmiş Milletleri müdafaa için beraberce akıtılan kanlarla pekleşmiştir. Türkiye aynı zamanda bir demokrasidir. Batı cemiyeti tarafından kurulan hürriyetlerin çerçevesinde ileriye doğru olan yolunu aramakla meşguldür. Fakat bu hürriyetler arasında göze çrapan bir boşluk vardır ki, o da basın hürriyetidir. Bu da Türkiye'de cesur gazeteciler olmamasından ileri gelmiyor. Geçen harp esnasında Nazi ordularının bir taş atımı mesafede bulundukları sırada Ahmet Emin Yalman ve Hüseyin Cahid Yalçın gibi gazeteciler hayatlarını tehlikeye koymak bahasına, nazilliğe meydan okumuşlardır. Columbia üniversitesinin mezunu olan Ahmet Emin Yalman'ın komunizme olan amansız husumetinden dolayı hayatını kaybetmesine kıl kalmıştır. Fakat Türk basınının böyle adamlara sahip olması tam hürriyete kavuşmasını temin edememiştir.»

Bu yazıyı okuyunca insanın çıldıracağı geliyor. Haydi A. Emin Amerikalılara bunu yutturuyor. Kendini bir komünist düşmanı gibi tanıttırıyor onlara.. Fakat bize... Türkiyeye. Acaba, Türkiye'de Ahmet Emin'in komünist düşmanı olduğuna inanacak tek bir kişi var mı ki?!

Daha dün, şimdi Kremli'nin himayesine sığınan kızıl şair Nazım Hikmet'i, büyük bir vatanperver diye millete takdim etmeye kalkan, sütun sütun Vatan'da Nazım Hikmet'e kasideler yazan o değilmiş!.. Nazım Hikmet hapisten kurtulup da Rusya'ya firar edince, Moskova radyosunda : «Asıl büyük vatanıma şimdi kavuştum. Beni Stalin yarattı. Gözlerimin ışığını ondan aldım.» deyince bu başyazar utanacağı, umumi efkârdan özür dileyeceği yerde, «Yine de pişman değilim.» diyerek, pişkinliğin görülmemiş bir örneğini vermiş olan Bay Yalman acaba hangi komunistlerle mücadele ederken hayatını kaybetmeye kıl kalmış?!.

Onun taktiği şudur : Türkiye'de yeniden canlanan milliyetçi ve mukaddesatçı ruhu, bu toprağın öz çocuklarının asil galeyanını «Nikaplı komünist faaliyetleri» gibi göstermek, Malatya'da akıttığı bir fincan kanla bizi kızıla boyamak istiyen, gazetesinde neşrettiği sütun sütun yazılarla herbirimizi lekeleyen bu adamla henüz hesabımız görülmedi. Bay Yalman yavuz hırsız rolündedir. Hani «yavuz hırsız ev sahibine baskın çıkar» derler ya... Tıpkı o gibi. Biz Erzurum'un, Malatya'nın, Maraş'ın, Konya'nın çocukları yerli malı değilmişiz de, binbir ırkın, dilin, dinin, mezhebin kaynaştığı Selânikli Ahmet Emin Yalman yerli malı imiş.. Bu vatanın hakiki sahibi imiş. Daha dün milli mücadeleyi «avamca, cahilce» bir harekct olarak gören, gösteren, Şarki Anadolu'yu Ermenilere peşkeş çeken, Anadolu'nun diğer yerlerine de hıristiyan muhacirleri iskân etmek istiyen işbu Ahmet Emin'in halâ uslanmağı yok. Şimdi de zamanımdaki Türkiye diye Amerika'da bir kitap neşretmiş. Lütfen kitabın ismine dikkat oluna... «Benim zamanımdaki Türkiye» Sanki kendisi bir Fatih, bir Yavuz'muş gibi. Kendisine verdiği ehemmiyete bakın şunun. Bay Yalman bu kitabında kendisini Türkiye'nin bir numaralı adamı gibi takdim ediyor, mücadelelerinden bahsediyor son zamanların hâdiseleri üzerinde de durarak, Milliyetçiler Derneğini, Büyük Doğu Cemiyetini, Nurcuları ve bunun mümessillerini, milliyetçi, mukaddesatçı neşriyatı alabildiğine kötülüyor. Ne yazıktır ki Amerikalılar, İngilizler bu adamın kitabını okuyor, Türkiye'yi bay Yalman'ın gözüyle görüyorlar.

Yukarıya bir parçasını iktibas ettiğimiz Amerikada münteşir «New-York Herald» gazetesinin yazısı bu iddiamızı isbat eden en yeni örneklerden biridir.

Eh Ahmet Emin Yalman!. Elbet bir gün gelir, bizlerden biri çıkar, seni ve senin gibilerin iç yüzlerini bütün dünyaya ilân eder... Böyle bir gün muhakkak gelecek, böyle birisi muhakkak çıkacaktır. Sen şimdi meydanı boş buldun... Koştur atını bakalım.

Cezayirli mülteciler

Mütemadiyen kar yağıyordu. Bir kızılay kamyonundan bir yığın battaniye çıkarılıyor. Bunları, geçen hafta bir Rus gemisinin getirdiğini söylediler. (Fransızların Cezayir katliamları ile kimlerin ekmeğine yağ sürdüğünü burada gayet iyi görmekteyiz. Tercüme eden.)

Diğer mülteciler daha kalabalık bir şekilde yaklaşıyorlar ve anlatıyorlar... Gazeteciler onları dinliyorlar. Ne düşünüyorlar? Yarın ne yazacaklar?

Son Şubat Ayı Boyunca 3371 Cezayirli Milliyetçi

Şehit Edildi

Fransızlar 297 Kayıp Verdiler

Cezayir istiklâl mücadelesi başladığından bu yana Fransızlar binlerce Cezayirli müslümanı katl ve şehit etmişlerdir ve etmektedirler. Bunların kat'î sayısı bilinmemektedir.i Bu kayıplar hakkında bir bilgi verilmesi bakımından aşağıda Fransız menşelerinden çıkarılan bir muhayeseyi okuyucularımıza veriyoruz :

Şubat 1957	
Fransızların kaybı	203 ölü
Milliyetçilerin kaybı	2727 şehit
Şubat 1958	
Fransızların kaybı	297 ölü
Milliyetçilerin kaybı	3371 şehit

www.ulkunet.com

ISPARTA MEBUSU SAİD BİLGİÇ'İN BEYANATI

T. B. M. Meclisinde Diyanet İşleri Bütçesinin müzakeresi sırasında gayet enteresan bir konuşma yapan arkadaşımız İsparta Meb'usu Said Bilgiç'in, gazeteler tarafından kasden neşredilmiyen bu konuşmasını aynen aşağıya alıyoruz :

Muhterem Arkadaşlar,

1 — Din kelimesinin altında irticaın yatmakta olduğu vehmi içerisinde olan C.H.P. sinin laisizm anlayışı ile D.P. nin lâiklik anlayışı arasındaki farkı çok daha belirli hale getirmek inkılâp ve irtica telâkkimizı büyük bir vuzuhla ortaya koymak zamanı gelmiştir.

2 — Din müesseesi ile meşguliyetimizi bir kısım sol münevverin irticaa taviz verme şeklinde tefsirini umursamadan dini, içtimaî bir realite; milleti meydana getiren unsurlardan biri olarak kabul edip islâm dininin ahlâkî esaslarını yetişen nesillere hurafeden ve bâtıl itikaddan uzak bir tarzda sistemli şekilde tedris ve telkine mecburuz.

3 — Din müessesesi ve Allah inancı fertle Allah arasında mücerret bir mes'ele değildir.

4 — Din cemiyet hayatında geniş fonksiyonu bulunan içtimaî bir müessesedir. İşte biz bilhassa dinin içtimaî müessese oluşu vasfı ile ilgilendiğimizi sözlerimiz'e değil, ef'âlimizle ve yakın bir istikbalde müsbet semere verecek tedbirlerimizle ispat ve izhar etmeliyiz.

5 — Bizim bu tutumumuz üzerine (irticai bir hareket doğuyor) şeklinde açılacak kampanya komünizmle mücadeleye hazırlanan, bunun için milyonlarca evlâdını ölüme atacak olan hür milletlerin müşterek mukavemet cephesinin de aleyhinedir.

6 — Ancak, cemiyetin hayatiyeti için yarayışlı bir unsur olan din müessesesini şahsî ve süflî emelleri uğrunda istismar etmek isteyenler bulunursa Cemiyeti çöküntüye götürecek olan bu kabil teşebbüslerle mücadele gerekir. Fakat bizden evvelkiler gibi memleket şumul mahiyette bir irticai hareketten korkar görünmenin veya korkmanın mânâsı yoktur.

7 — Bazı mevzi'i hareketleri büyük tehlike var yaygarası ile ve çok velveleli bir şekilde ortaya atan eşhasın mazilerini ve zihniyetlerini ciddi bir tahlilden geçirdikten sonra müsterih olmamak için sebep kalmaz.

8 — Son sekiz-on sene içerisinde çok küçük çapta da olsa tarikatcıların çıkardıkları hâdiselerle karşılaşmışsak bu vak'alar bizi din müessesesinden kaçmaya değil, bu müessese ile daha ciddi tarzda meşguliyete sevketmelidir.

9 — Bir kısım vatandaşlar ve umumiyetle yeni nesiller esasatı islâmiyeden bihaber olduklarına göre bu kitleye bu bahiste bir seviye kazandırdıktan sonra cemaat teşkilâtına gidilmesi tabiî sayılabilir.

10 — Bir şartla ki, din müessesesi ile devletin meşguliyeti dondurucu, susturucu bir meşguliyet değil, seviye kazandırıcı bir meşguliyet olmak iktiza eder.

11 — **"Millet, aynı harsta müşterek olan fertlerin hey'eti mecmuasıdır».** Dini de hars mevzuu içerisinde mütalâa edince devletin ilmî bir zihniyetle bu müessese ile meşguliyeti aklî bir sevkin eseri olur.

12 — Din ve vicdan hürriyeti bahsinde mevzuata verdiğimiz şekil olarak değil ve fakat müsbet davranışımız ve fili durum olarak vatandaş bizden müşteki değildir.

13 — Değildir, çünkü : Esasatı islâmiyeye tam vukufu olmıyan kitleler müslümanlığın bazı şekil meselelerinden ibaret olduğu zehabı içerisindedirler.

14 — Bizim ise din ile ve dinî mes'elelerle ilgilenme mevzu'unu bu nisbette basite irca etmemiz caiz olamaz.

15 — Çeşitli inanışta insanı tedris hey'eti âzası olarak sinesinde toplamış olan İlâhiyat Fakültemizi bünyesinde ciddî ayıklamalar yaparak **(İslâm İlâhiyat Fakültesi)** hâline getirmeli ve imam hatip mektepleri üzerinde daha sistemli tarzda durarak bu mekteplere devam edenlere ve bu mekteplerden mezun olanlara ufuk tanımalıyız.

16 — 6187 sayılı kanunun 1. maddesi hükmü fevkalâde ağırdır. Biraz evvel arzettiğim seviyenin tahassülüne kadar bu hükme dokunulmamasını zarurî görenler bulunabilir. Fakat esasatı islâmiyeyi neşrü tamim çok muhataralı hale geldiği cihetle zaten sayıları mahdut olan din bilginlerinin inzivayı ihtiyar ettiklerini tesbitte de fayda vardır.

17 — Buna mukabil din anlayışının tezelzüle uğratma kasdına dayanan neşriyatın sistemli hâle geldiği de bir gerçektir.

18 — Hulâsa : Din bahsinde kaynağını idarei maslahat zihniyetinden almıyan şümullü çalışmalara ihtiyaç bulunduğunu dikkat nazarlarına arzediyorum.

19 — Aynı neslin insanları ve nesiller arasında manevi irtibatı sağlayabilmek lâzımdır. Kabule mecburuz ki bu irtibat milleti millet yapan irtibattır.

20 — Kıymet hükümlerinde, hayat - kâinat telâkkisinde, zevk anlayışında asgarî ittihadı kuramamış milletlerin vahdet manzarası vermedikleri aşikârdır.

21 — Babasının hamâset saydığı bir fiili, oğlunun hamakat saymaması için tedris sistemimizde âhenk tesis etmeye mecburuz.

22 — Şuurlu bir dinî tedrisat vatan çocuklarının teşekkül etmiş bir vicdana sahip olmalarını ve nefislerini kötülükten mutlak şekilde men eder hâle gelmelerini temine yardım edecektir.

23 — Başkalarının dinî hislerine hürmetkâr olmayı bilmek asgarî ahlâkın icabıdır.

24 — Madde ve ruh muvazenesini kuramamış ve hudutsuz madde ihtirasına kendisini kaptırmış, insanların cemiyeti yaşarılması imkânsız bir topluluk olur.

25 — "Her sahada, muvaffakiyet de, muvaffakiyetsizlik de insan unsuruna bağlıdır."

26 — Örnek insan, örnek vatandaş yetiştirme mevzuunda din müessesesinin yardımından kendimizi müstağni addedemeyiz.

27 — Hakikî müslümanlık sahte tarihatcılıkla birleşmez. Tarikat - bid'attir. Ancak tarikatlerin zihnî teşevvüşlere âmil olan yer altı faaliyetini bertaraf edebilmek için en kısa zamanda ilmî zihniyete sahip münevver din adamlarını cemiyete verebilmeliyiz.

28 — Üvey evlât muamelesi gören imam hatip mektepleri ile bu gayeye vasıl olunacağını ummak hayal ile muhal ile meşgul olmak demektir.

(Devamı gelecek sayımızda)

www.ulkunet.com

Hatay ve Kıbrıs Meselesi

C.H.P. Genel Başkanına sorabilir miyiz: Milli Mücadelenin sonunda Yunanlılar Selânik'i dahi terketmeğe hazırlanırken, Selimiye minarelerinin göründüğü toprakları bile Yunanistan'a terkeden, 12 Adaları bir düzine kalem gibi Ruslara teslim eden, vatan dışı Türklüğünü düşünmek şöyle dursun, düşünenleri ırkçılık, Turancılıkla itham ederek askerî mahkemelere teslim eden siz, ne hakla Kıbrıs anlaşmasını tenkid ediyorsunuz?! Daha çok söylenecek söz var ama verecek cereme yok!...

Propagandanın halk efkârını yanıltmak hususunda oynadığı rolü şimdi daha iyi takdir ediyorum. Nice nice büyük hakikatler, küçük hesaplar, şahsî veya zümre menfaatlarına kurban ediliyor. Dünyanın her tarafında bu böyledir. Hele bizim gibi halkının çoğu cahil bir memlekette akı kara, karayı ak gösterip kalabalıkları aldatmak, atlatmak mümkündür.

Hatay ve Kıbrıs meselesi etrafında yapılan dedikodular ve mukayeseler bunun en yeni delilidir.

Halk Partililer, umumiyetle sözde münevver memur zümresi, "Halk Partisi iktidarı Hatayı nasıl aldı. Bunlar şurada üç buçuk Rumla söz geçiremiyor, geçiremediler" gibi lâflar ediyorlar. Herkes de buna kanıyor. Kimse düşünmüyor ki Hatay dâvası halledildiği sırada İkinci Dünya Harbi patlamak üzere idi. İçine Hatayı da alan Suriyede Fransız idaresi gayet zayıflamıştı. Fransa değil, Hatayı bütün Suriyeyi tahliyeye hazırlanıyordu. Nitekim çok geçmeden tahliye etti.

Fransa Hatayı, Suriyeyi değil, Fransayı, Parisi, korkunç Alman ordularına karşı nasıl müdafaa edeceğini düşünüp duruyordu. İşte Fransa giderayak bizimle bir dostluk muahedesi imzaladı ve bize Antakya ve havalisini terketti. Yani bu mesele Fransa'nın siyasî durumunun çok müşkül bulunduğu bir sırada halledildi. Bu bir. Bugün İngiltere ve Yunanistan aynı siyasî zaaf içindeler mi? Hayır!.

İkincisi : Hatay bir Fransız vatanı değildi. Suriyedeki Fransızlar yok denilecek kadar azdı. Kıbrısta İngiliz ve Rumlar böyle mi?

Üçüncüsü : Hatay ve havalisinde Türkler, Araplar da dahil, ekseriyeti teşkil ediyorlardı. Kıbrısta biz dört te bir bile değiliz.

Dördüncüsü : Hatay ana vatana sınırdır. Yan yana iç, içeyiz. Kıbrıs böyle midir?.

Beşincisi : Pek az istisnalarla bütün dünya hele hıristiyan âlemi bu dâvada Yunanlıları tutuyordu. Hatay meselesinde öyle mi idi? Hatay dâvası Kıbrıs dâvası gibi milletlerarası bir dâva mahiyetini dahi almamıştı.

Hatayı Suriye'den kaçak eşya aktarır gibi alıverdik. Kıbrıs meselesi öyle midir? Öyle mi oldu? Birleşmiş Milletler, Nato'lar, Balkan Paktı. Şarkî akdemizin emniyeti meselesi. Bu berzahlardan geçmek kolay şey midir?

Biz C.H.P. nin Genel Başkanına sorabilir miyiz?.. Millî Mücadelenin sonunda Yunanlılar Selânik'i dahi boşaltmaya hazırlanırken Selânik de dahil, bütün garbî Trakyayı Yunanlılara nasıl teslim etti. Mağlûplardan harp tazminatı almak usuldendir. Böyle iken Yunanistandan harp tazminatı yerine, esasen bizim olan Edirnenin Karaağaç istasyonunu kabul etmesi, Selimiye minarelerinin göründüğü toprakları Yunanlılara terketmesi.. Bu siyasete bu kıyasete ne buyrulur?.

Mağlûp Yunanistana muzaffer bir devlet muamelesi yapan, Mehmetciğin kan akçasını almıyan bu adamlar hangi hakla ve yüzle bu mevzuda konuşabiliyorlar?!.

İkinci Dünya Harbinde, Almanlar 12 adayı bir düzüne Faber kurşun kalemi gibi bize vermeye hazırken, "Biz istemeyiz, onu Yunanlı dostlarımız alsın" diyen İsmet Paşa, hele bu meselede olsun lütfen konuşma.

Şimdi sen iktidarda olsaydın Kıbrıs meselesi diye bir mesele bile olmazdı ve bu ada da Yunanlılara çoktan verilirdi. "Yurtta sulh, cihanda sulh. Kimsenin toprağında gözümüz yok" parolasıyla ifade ettiğiniz dış politikanız bizim olan nice nice toprakları bizden ayırdı. Bu topraklara, orada yaşıyan din ve kan kardeşlerimize olan alâkamız da "Turancılık" adıyla damgalanarak bir nevi ihanet gibi gösterildi. Daha neler neler oldu? Sovyetlere şirin görünmek için nice nice vatanperverler hapislere atıldı. Zincirlere vuruldu.

Bu mudur sizin dış Türklere karşı olan alâkanız, muhabbetiniz?! Siz vatan dışı Türklerini sevenlerin, tutanların dahi düşmanısınız. Biz bu hususta yüzlerce misal verebiliriz. Sayın İnönü. Siz yaşlı başlı büyük adam olabilirsiniz. Fakat Hiç bir kimse, Türk milletinden ve onun menfaatlerinden daha büyük olamaz!.

Şu Kıbrıs anlaşmasının nesi eksikmiş abaca? Dünyanın en nazik bir bölgesinde ve en nazik bir anımızda başımıza dert mi açacağız? Hem Kıbrıs Türkü dediğimiz şunun şurasında kaç kişidir? İranda 6, Efganistanda 3, Rusyada 40, Yugoslavyadaki 2, Bulgaristandaki bir milyona yakın Türkten Türklerden ne haber? Kıbrıstakiler bunların yanında devede kulak bile değil. Sonra Kıbrıstaki Türkler hürriyetlerine bizden daha çok sahiptirler. Hele senin zamanında, anavatan dışındaki Türklerin acıklı durumunu düşünen, onların dertlerini, acılarını dile getiren biz Türklerden daha çok hürdürler. Bundan sonra da tam mânasıyla hür olacaklardır.

Hükûmetimizin arap saçı gibi dolaşık, karışık bu meseleyi hallettiğinden dolayı ne kadar tebrik etsek azdır. Muhalefet hele C.H. Partisi muhalefeti her şeyi kötüleme yoluna girmiştir bir defa. O kötüliyecektir. Hani onların bir parolası var ya "Tersine dönse dünya yolumuzdan dönmeyiz" diye. İşte böyle onlar dönmezler. Dinlerinden dönerler yollarından dönmezler.

Serdengeçti

www.ulkunet.com

Ölenlerin Ardından

Bu dünyada, her gün, her saat binlerce insan doğup ölüyor. Bu, güneşin doğup batması kadar tabii bir şey. O halde bu feryat ve figânlarımız niye? Bu sualin cevabını ben de veremiyorum. Belki bu insanları ve hele Anadolu çocuklarını çok sevdiğimden olacak, onların yokluğuna bir türlü tahammül edemiyorum. Hele bu yokluk bir ölümle ebedileşirse... Bu garip Anadolu çocuklarını her zaman yanımda görmek isterim. Ararım, sorarım nerdedirler ne iş yaparlar? Hiç birinin hatırası kalbimden silinmez. Zaman zaman «Osman ağabey» deyişleriyle sevimli simalarıyla gözümde, gönlümde dolaşır dururlar. Bazan sıkıntılı anlarım olur. Onlardan biri, selâm verip içeri girince derhal dünyam değişiverir. Onların garip, mahzun, mahçup bakışları beni içten ve derinden duygulandırır. Onların yüzünde kendi haline bırakılmış yoksul Anadoluyu görür gibi olurum. Konuşuruz, dertleşiriz. Nerede yatıp kalktıklarını, ne yiyip, içtiklerini sorarım. Kimisi bir apartmanın karanlık, rutubetli, izbe bir köşesinde, bodrum katında, yerin dibinde. Kimi çatı katında (tavan aralarında) barındık. tarını söylerler. Yemek için de (olup olup gidiyoruz) derler. Bu, kadere teslim olmuş, bu sabır, bu çile Anadolu çocuklarının değişmez alın yazısıdır. Olup olup gidenlerin bir çokları da ölüp ölüp gidiyorlar. Yüreğim yanarak söyleyebilirim ki tanıdığım bu memleket çocuklarının hemen hemen yarısı veremlidir. İstanbul gibi servet, Ankara gibi devlet şehirlerinde bu çocuklar bir köşeye bırakılmış, sahibi çıkmıyan bir eşya gibi kendi hallerine terkedilmişlerdir. Mevcut yurtlar sıhhî şartlar bakımından hem çok geri hem de ihtiyacı karşılayacak durumda değildir.

İşte ölümünü teessürle haber aldığım Namık Zafer Alpsu, bunlardan biridir. Kendisini 1951 yılında tanımıştım. Kıvırcık saçlı, açık, duru benizli bir çocuktu, Hukuk Fakültesinde okuyordu. Talebe teşekküllerinde vazife alır, imansız, sahte inkılâpçılarla mücadeleyi mukaddes bir vazife bilirdi. 1951 - 1952 yıllarını hatırlıyanlar bu yıllar içinde fakültelerdeki fikir kaynaşmalarını, talebe mücadelelerini bilirler. Zaman zaman mecmuamız ve benimsediğimiz dâva aleyhinde nümayişe kadar varan taarruz ve tecavüzlerde bulunurlar, bunlara bizim cephenin imanlı ateşli gençleri karşı koylardı, hattâ birçok fakültelerde talebe cemiyetlerini bizim imanlı mukaddesatçı gençlerimiz ele geçirmiş, bazılarında da pek az bir rey farkıyla kaybetmişlerdi. Bunların en önünde gelenlerden biri de Namık Zafer Alpsu isi. Ateşli, heyecanlı, mert bir çocuktu. Halbuki Namık heyecanlanmak, mücadele etmek şöyle dursun, yürüyecek halde dahi değildi. Kalbinden hasta idi çocuk. Doktorlar mutlaka istirahata ihtiyacı var diyorlardı. Aksi halde... Biz bu aksi halin sonunu biliyor, görüyor fakat ağzımıza alamıyorduk. Bunu Namık da biliyordu. Fakat ondaki iman, irade ve mücadele aşkı, hayat, yaşamak, biyoloji kanunlarının da üstünde idi. Namık'ın temiz kalbi bir çarpacağına, Allah - millet - vatan yolunda bin defa çarptı ve böylece hepimizden evvel vazifesini yaptı, devrini tamamladı. Nihayet tahsilini bırakmak zorunda kaldı. Memleketi olan Torbalı'ya çekildi, Namık yatakta iken dahi boş durmadı, mücadeleye kalemle devam etti. Muhtelif gazetelere ve milliyetçi mecmualara yazılar gönderiyordu. Son damla mürekkebini, son nefesini bu yolda harcadı.

Merhumun ağabeysinden bir mektup aldım. Namık'ın nasıl öldüğünden, bana olan sevgisinden, saygısından bahsediyordu. Son yazısı Kıbrıs'a ait bir yazıymış. Bunun Serdengeçti'de neşrini istiyormuş. Zarfın içinden bir de fotoğraf çıktı, onun fotoğrafı. Heyhat! İnsan oğlu şu hayal, şu küçücük fotoğraf kadar dahi ömürlü değil. Namık'ın Küçük Çarşı Han'daki bizim yazıhaneye yanında arkadaşı Hasan Fehmi Boz tepe olduğu halde merdivenlerden dinlene dinlene çıktığı günü hatırladım. Onun, karşı tarafın yaptığı namussuzlukları anlatırken, yüzünün nasıl kızardığını, renkten renge girdiği anları hatırladım. Demek bunların hepsi hatıra oldu. Demek Namık'ta öldü. Daha 30 una varmadan, 20 yaşlar içinde. Ne desek, ne söylesek faydasız. Kendisine Cenabı Haktan af ve mağfiretler, kederli ailesine sabırlar dilerim. **Serdengeçti**

Gelecek sayımızdak rahmetli Süreyya Bilgiç üzerinde duracağız.

KALMAMIŞ

— Nâbî'ye Nazire —

Öyle bir hengâme erdik zevk yok bû kalmamış
Taş bebek olmuş güzeller podrasız rû kalmamış.
Hep zülüfler altı aylık endâlasyon, permenant
Servi boylar, sırma saçlar, alı gisû kalmamış.
Çarşılarda aksatâya döndü sevdâ işleri
Âşık-ı sâdık tükenmiş, bir cefâ-cû kalmamış.
Hep apartman hastası vurguncular, soyguncular
Ehl-i derdi dinliyen Lokmân-ü dâr-û kalmamış.
Bir taraftan zam gelirken, hem kömürlük boş iken
Çeşme-i terkos kesilmiş bir içim sû kalmamış.
Dalkavukluk bir meziyet oldu asrın keyfine
Hâk diyen erbâb-ı aşkın elde postû kalmamış.
Söyle me'mur, söyle esnaf neylesinler Azmiya
Hakkı sâhib tartacak dirhem, terazû kalmamış.

Azmi GÜLAHMEDOĞLU

DİLEK

Yalnız uzun bir ömür senden dileğim Yarab
Ve bir de ona giden yolu bileyim Yarab
Sönmeyen bir ihtiras dinmeyen bir sızıyla
Yavrusunu kaptırmış dişi kartal hızıyla
O yoldan kan dökerek karlı dağlar aşarak
Yunus gibi ağlayıp, Akif gibi çoşarak
Aşkından döne döne uçan mevlevî gibi
Tâ kıyamete kadar koşayım deli gibi
İstemiyorum senden ne dünyâda bir nimet
Ve ne kevser şarabı ne hûri dolu cennet
Yolun sonunda onu vermeyi vâdet yeter,
Bu ilâhi müjdeyle gönlümü şadet yeter!.
Bu fecî hasret bitip bu yol erince sona
Allah diye haykırıp sarılayım da ona
Sonra ister cânımı ister cânânımı al
İster cennete gönder, ister cehenneme sal.

Orhan GÖVEM

www.ulkunet.com

ASRİ AİLE

«Asrî Aile» başlıklı bu şiirin tamamı «5». sayımızda çıktı. Bu sayı çoktan bitmiş bulunuyor. Okuyucuların ısrarı üzerine (15-16). sayılarda aynı şiirin bir hulâsasını verdik. İş bununla da bitmedi. Hâlâ mektup yazıp bu şiiri tekrar basmamızı istiyorlar. Biz de onların isteğine uyarak bu şiirin hulâsasını tekrar basıyoruz.

Nazik, Komiflo, kibar, elegan, jantî, ince
Hatıra bu gelmez mi asrîlik denilince

Her gece birkaç yüz papelt söküllüşler,
Ayrılırken el sıkıp kıvrılıp bükülüşler!

Hakikati bilmiyen herhalde gıpta eder.
Ah ne yüksek yaşayış, ne yüksek insanlar, ölür

Otuz yıldır gezerim nuhiti adım adım,
Her inkılâp devrinde bir terakki aradım.

Yazık ki rastlamadım çok gayret ettimse de.
Bizdeki asriliği görmedim hiç kimsede!

Asrî olan kadında çalışmak da ne demek?
Ne ev işi, ne dikiş, ne çamaşır, ne yemek?!

Bir düğme bile kopsa, bayan dikemez onu.
Çamaşırcıyı bekler, küflenir kızın donu!

El sürmez sıcak suya isteriktir, tıkanır.
Mendil, yaka ne varsa aydan aya yıkanır!

Kazara aşçı gitse evde bir çorba pişmez!
Bu öyle bir iştir ki el ermez, güç yetişmez.

Manikürü bozulur bayanın eli kokar,
O pomatlı elini sulara nasıl sokar?

Onun kaygusu ancak eylenmektir, şıklıktır.
O ev kadını değil, mosturalık şıklıktır.

Pudra, krem, esanslar hep düzüne düzüne,
Her tuvalette üç beş lira sürer yüzüne!

İsraf günâhtır, dersen katılır güle güle!
Yüzlerce lira verir, birkaç metrelik tüle!

Oğlan züppe, kız hoppa, ana sürtük, baba kar,
Bundan daha ahenkli bir aile olamaz!

Baba kendi eliyle oğlunu takdim eder,
Anası randevuya kızıyla beraber gider.

Mahdum filâme, kerime hanım metres
Ana sicilli kaltak, baba boynuzlu teres

Dansta kadın öpülür, sıkmak, sıkıştırmak hiç
Her balodan kazanır memleket bir sürü piç.

Göbekler perçin olmuş, hava geçmez aradan!
Yola gelmez kadın, varsa sen haber ver paradan!

Çiftler kenetli gibi asılmışlar sımsıkı,
Danseden kadın erkek konuşur sıkı fıkı

İkisi de duş ister, buna derler asrî dans,
Hiçbir külfeti yoktur, ne pey ister, ne avans!.

Kocasının yanında randevu verir hanım,
Cemiyet ortasında hitap; nonoşum, canım!

Asrîlik böyle midir anlat bana çelebi?
Nerdeyse ça... kadın erkek alenî.

Hayâ, namus kalmamış, rezalet diz boyunda,
Orus..., deyyuzluk var onların soyunda!

Asrîliğin mânası edep irfan demektir,
Bizdekine gelince düpedüz b... yemektir!

PERVANE

Ruhum sefâya kanmaz, efsaneler içinde,
Kimse bu türlü yanmaz mestaneler içinde.
Ben mübtelayı aşkım, dünyaya yok merakım.
Ükâlimez iftirakım Kâşaneler içinde.
Aşk oduna dayandım, al kanlara boyandım.
Gözyaşını beğendim dürdaneler içinde.
Yandıkça sarhoş oldum, dermanı dertte buldum.
Ben tacidar seçildim divaneler içinde.
Gezbeyle bezme girdim, camı şarabı kırdım.
Hayli cidal çıkardım rindaneler içinde.
Firkat şarabı aktı, ahım cihanı yaktı,
Feryadım arşa çıktı meyhaneler içinde.
Vermez gönül emanı, yıkmak diler cihanı.
Serkeşliğin zamanı viraneler içinde.
Sermest eder hayalî, gönlüm içer visalî,
Olmaz onun misalî peymaneler içinde.
Etti zuhur tecellî, oldu cemali belli,
Mecnun olur akıllı şahaneler içinde.
Zahirde sırrı levlâk, batında ma Arefnâk.
Aşkıyla yanar eflâk pervaneler içinde
Fermanı uhrevidir, iksiri manevidir,
Arif sözü kavidir merdaneler içinde

Arif EMRE

NEDERSİN

Meydanlarda hiç durmadan şefini,
Öğüp duran yılanlara ne dersin?
Gece gündüz muhalefet defini,
Hiç durmadan çalanlara ne dersin?

Fırsat bulsa atar dine satırı,
Utanmaz arlanmaz hamam natırı!..
Çıblağım der kara Bursa katırı,
Sırtındaki palanlara ne dersin!..

Sana derim behey yüzler karası,
Deşme derin bu milletin yarası!
Her ayın başında uyku parası,
Üç beş bini alanlara ne dersin!..

Zazalı milletim çeker cefayı,
O gedip baş kentde sürer sefayi!
Gece gündüz tütsüleyip kafayı
Sefahete dalanlara ne dersin!..

Alaca sahsağan dadandı içeşe,
Korkarım ki başka herşeler deşe!
Siyasî kuzgunlar kondular içşe
Kenarlarda kalanlara ne dersin.

Yunus ORAL

DİKKAT! DİKKAT !

Bundan evvelki sayıyı, 28. sayıyı mutlaka ve muhakkak görünüz... Bu sayıda, İktidar ve Muhalefet münasebetleri, daha doğrusu münasebetsizlikleri.. Yılbaşı.. Sosyete hayatı ve türlü rezaletleri.. Anadolu ve Anadolu kadını... Şehir kadınlariyle mukayesesi.. CHP. ne ait mahrem vesikalar... Allahı, peygamberi tezyife, bir adama tercihe kadar varan putperestlerin şiirleri..

İnkılâp Nevrozu başlıklı müthiş bir yazı.. Minareyi yıktıranlar..

Serdengeçti'nin bu sayısı diğer sayılarından 7000 fazla basılmıştır. Elimizde bir miktar mevcuttur. Tanesi 75 kuruş olan bu dergiler 60 kuruşa verilecektir. Sipariş adresi : SERDENGEÇTİ, P.K. 353 — Ankara

www.ulkunet.com

MEVLÛTCÜLÜK VE MEVLÛTCÜLER

Şu son senelerde bir mevlûtcülük modasıdır aldı yürüdü. Din namına şurada burada gördüğümüz, radyolardan dinlediğimiz hep bu. Aman ne mevlutlar, ne mevlutcüler, ya o duahanlar.

Evvelâ şu mevlut okuyanları, sonra okutanları, daha sonra okunuş şekillerini ele alalım. Bu hususta gördüklerimizi, bildiklerimizi kısaca söyliyelim.

Mevlutkanlar: Eskiden mevludun da mevlut okuyanların da bir edebi, erkânı vardı. Şimdi önüne gelen çocuklar mevlut okuyorlar. Duklas, biyıklı, saçı ondüleli, son modaya göre giyinmiş çocuklar. Ellerini kulaklarına atıyorlar "Allah adın başlıyalım evvelâ" güzel, anladık, anladık ama evvelâ kendimize bir çekidüzen verelim. Biraz dinin emrettiği şekle, kılığa, kıyafete bürünelim. Şekil deyip geçmiyelim. Şeklin ruha, ruhun şekle tesiri büyüktür. Zarf da mazruf da birbirine uymalıdır. Hz. Peygamber, müslümanların Yahudilere, Hıristiyanlara şekil bakımından da benzememelerine çok dikkat ederlerdi. Bu hususta yığın yığın hadis var. Maaşallah! Bizim yeni hatip, müezzin ve mevlitcilerimizi, bir Holivut artistinden ayırmak güç.

Sonra nedir Kur'an okunurken o tegannî. O gazelimsi hava. eda!. Nedir o şahsî keyfî, nizamsız, düzensiz sesler. Hele o mevlut; ve hele o dualar. Atatürkle başlıyan dualar. O müraice ağzını yaya, yaya, çılgın gibi haykıra, haykıra, aynı şeyleri tekrar ede ede, Atatürk'ün, D.P. nin şu ocağı, bu bucağı, yok kalaycılar, yok tenekeciler, yok sobacılar... Yok şu, yok bu: Bitmez tükenmez haykırışlar, yırtınışlar. Ya cemaat!.. Onun halini hiç sorma!

Meselâ duahan: Allah bizi kahreder sonra!.. diye feryat edince:

Cemaat: Amin! derken tavandan toz dökülür!

Hele o Hacıbayram Camiinde, ezcümle Şerafeddin Yardımcılar'ın başkanlığı altında okunan mevlutlar. Aynı adamlar, aynı şeyler, aynı hatalar, aynı tatlıksızlar. Geçen de Berat Gecesindeki mevludu radyodan dinlerken kahroldum, mahvoldum. Neydi o duacının zoru. Yırtınışı. Müslümanlığımdan utandım doğrusu. Biz ki bu dâvaya gönül, ömür vermiş insanlarız. Bu mevlutler bizleri bu hale getirirse, dinsizler, yarı dinliler, dine biraz sempatisi olanlar üzerindeki tesirlerini bir düşünün.

Hazreti Peygamberin bunca öğütleri, Kur'anı Kerimin bunca emirleri var. Dualar kısa, müessir içten olacaktır diye. Kim dinler efendim, ki mü'minler. Söyle içten, şöyle ağır, şöyle vakur bir okuyuş. Nerde? Sonra duyduğumuza göre bu mevlutlarda muayyen insanların inhisarı altında imiş. Bu adamlar ehliyete, güzel okuyuşa, güzel sese falan bakmadan kendilerinin işine gelenlerden bir ekip teşkil eder, mevlût sahipleriyle çatır çatır pazarlığa girer, ölenin ruhuna Kur'an ve mevlut okuyacağı yerde kalanın canına okuyor.

Bu işi bir nizama, düzene koyacak mesul bir makam yok mudur? Nerdedir, ne yapıyor, görmüyor mu, duymuyor mu?

Herkes camilerde alabildiğine bağırsın, çağırsın, şu veya bu partinin propagandasını yapsın dursun mu? Bu gidişle camiler bir siyasî propaganda yeri olacak, bundan da neticede müslümanlar zarar göreceklerdir. Alâkalıların nazarı dikkatini çekeriz.

Serdengeçti

ANNECİĞİM

Üsküdar faciasının yıldönümünde.

İzmitin üstünde bir kara bulut,
Devrildi gemimiz kalmadı umut.
Olan oldu artık sen beni unut,
Bu ayrılık sensiz zor anneciğim.
Kızım deyip beni andığın zaman,
Hayalim hakikat sandığın zaman,
Hasret ateşiyle yandığın zaman,
Dalgalardan haber sor anneciğim.
Eğme anam eğme garip başını,
Üzersin biricik can yoldaşını,
Sil aman gözünün kanlı yaşını,
Bu hallerin bana kor anneciğim.
Kaldırma karyolam kurulu dursun,
Farzet ki içinde kızın uyusun,
Baza gece belki beni bulursun,
Sessizce yanıma gir anneciğim.
Ağlamasın söyle garip babama,
Hıçkırıp durmasın gelip odama.
Alıver elinden kır anneciğim.
Yeter ağladığı bakıp o cama,
Dalgalar huysuzdur değil emrimde,
GeGlemem bağlıyım artık yerimde.
Yâr olmadı felek bu genç ömrümde,
Yağdırdı başıma kar anneciğim.
Duvağım suların köpüklerinden,
Gelinlik entarim maviliklerden.
Bu gece gerdeğe gireceğim ben,
Oldum dalgalara yar anneciğim.
Nasıbımmış benim karanlık sular,
Henüz baharımdı, yaktın Üsküdar.
Düştüm bir çıkmaza kajandı yollar,
Nerdesin elini ver anneciğim.
Bir izbe yerdeyim silkip atamam,
Düşleri korkunçtur yalnız yatamam.
Pek fazla bekletme sensiz yapamam,
Şu garip kızını gör anneciğim.

Kemal Fedai COŞKUNER

SERDENGEÇTİ NEREDE, NE ZAMAN ÇIKAR?

Serdengeçti, hak ve hakikat yolunda durmadan, yılmadan, Allahtan başka kimseden korkmadan mücadele eden bir mecmuadır.

Serdengeçti, bu yüzden yedi defa hapishaneye düşmüş, elli yedi defa mahkeme huzuruna çıkmış, çıkarılmıştır.

Serdengeçti, ne zaman, nerede, nasıl çıkacağı belli olmaz. Ama muhakkak çıkar, bir çıkar, pir çıkar.

Arkadaş! Serdengeçtiyi ve neşriyatını oku, okut. Bu suretle, imanın tazelenir; heyecanın artar. Duymadığını duyar, bilmediğini bilir ve öğrenirsin!..

Parası Serbank'a yatır. Olmuşu 26.50 kuruştur. Serbank'a para yatıranlara, ev çıkmaz, apartman dairesi çıkmaz, para çıkmaz. Fakat mutlaka ve muhakkak postadan bir tomar mecmua ve kitap çıkar gelir. Bu sana vuran en büyük ikramiyedir. Seni, kafanın içini bilgiyle, kalbini büyük dâvaların, gönlünü ulvî hislerin aşkıyla dolduracaktır.

Her yerde, her zaman, herkese Serdengeçti ve neşriyatını ara, sor, bul buluştur; sor, soruştur... Oku, okut?. Hiçbir yerde bulamazsan şu adresten iste:

Serdengeçti P.K. 353 — Ankara.

www.ulkunet.com

Serdengeçti Neşriyatı

★ **BU MİLLET NEDEN AĞLAR?** Yazan: Osman Yüksel. Üçüncü baskısı da biten bu kitap tekrar basılıyor. Eski fiatı 125, yenisi 200 kuruş.

★ **SONSUZLUK KERVANI** : Necip Fazıl'ın bütün şiirleri bu kitapta. Ciltsiz 350, Ciltlisi 5 lira.

★ **KANUNİ DEVRİNDE BİR SEFİRİN HATIRATI** : Busbecq'in meşhur "Türk Mektupları" şanlar ve şerefle dolu tarihimizi, bir sefirin ağzından dinleyiniz. İngilizceden tercüme edilmiştir. Fiatı : 150 Kş.

★ **ŞEYH ŞAMİL ve KAFKASYA İSTİKLAL MÜCADELELERİ** : Yazan: Zihni Hızaloğlu. Dağıstan Arslanı namıyla maruf büyük mücahid Şeyh Şamili ve Şimali Kafkasyalıların, bütün dünyayı hayrette bırakan, yıllarca Moskof sürülerine karşı yaptıkları mücadeleleri anlatan bu kitabı hararetle tavsiye ederiz. Fiatı : 250 kuruş.

★ **BİR NESLİ NASIL MAHVETTİLER?** Yazan: Osman Yüksel. Mahvolan nesillerin serencamı. Tarih, mukaddesat düşmanlarının iç yüzleri. Öyle lâfla deyil. Hâdiselerle anlatılıyor. Tam 34.000 âdet basılan bu kitabın üçüncü baskısı bitmiş, dördüncü baskısı da yakında çıkacaktır. Eski tab'ının fiatı : 125, yenisi, 200 kuruş.

★ **PEYGAMBER, KAHRAMAN MUHAMMED** : Hz. Muhammedi ve İslâmın zuhurunu ateşli bir uslupla anlatan Peygamberimize yapılan alçakca isnat ve iftiraları şiddetle reddeden İngiliz edibi, meşhur Carle'ın eseri dilimize çevrilmiştir. Fiatı: 125 kuruş.

★ **GÜLÜNÇ HAKİKATLER** : Serdengeçti'den öldürücü - güldürücü fıkralar. İnsan oğlunun zaaflarını, zamanın sahte kıymet ve şöhretlerini, tarih, an'ane düşmanlarını iç yüzlerini, memleketin kaderine hâkim olmuş insanların niyetlerini, zihniyetlerini, sosyetenin, asri ailelerin türlü rezaletlerini, gayet açık bir dille anlatan bu enteresan kitap da bitmek üzeredir. Fiatı : 250 kuruş.

★ **MALATYA FACİASI** : Serdengeçti - Hüseyin Üzmez. Bir facianın kitabı. Bir anadolu çocuğunun acılarla dolu hayatı. Serdengeçtinin "Cinsözü" ile birlikte. Fiatı : 125 Kuruş.

★ **MEVLÂNA VE MEHMET ÂKİF** : Osman Yüksel'in bu iki büyüğümüz hakkında kısa fakat özlü bir denemesi. Fiatı: 100 kuruş.

SERDENGEÇTİ YENİ ÜÇ KİTABINI TAKDİM EDER

1) **NİÇİN KOMÜNİST OLUYORLAR?..**

Kıymetli fikir adamlarımızdan Dr. Hikmet Tanyu bu isimle bir eser hazırlamış, bu eser kütüphanemiz tarafından bastırılıp satışa arzedilmiştir.

Niçin Komünist oluyorlar? Asrımızın bir hastalığı olan komünizmi bu eserinde teşrih eden müellif, meseleyi her yönden incelemiş, aynı zamanda içtimai bir kanser olan bu tehlikeli hastalıktan korunmanın yollarını da göstermiştir. Fiyatı: 100 kuruş.

2) **SOKRATIN MÜDAFAASI** :

Meşhur filozof, hakim Sokratın - Apoloji - ismiyle anılan, dillerde destan olan müdafaası.

Hz. İsadan evvel, Yunan putperestliğine karşı, Peygamberane bir tavırla kıyam ve mücadele eden, ruhun bekâsı, tek bir Allahın varlığı fikrini, inancını gençlere aşılıyan, nihayet bu yüzden, putperestler tarafından ölüme mahkûm edilen, bu büyük adamın bütün dünya dillerine çevrilen, bir şaheser olan müdafaası, en güzel bir şekilde dilimize yeniden çevrilmiş, temiz bir baskı ve kapak içinde okuyucularımıza sunulmuştur. Fiatı : 175 kuruştur.

3) **İLİMLER VE SANATLAR HAKKINDA NUTUK** :

Meşhur Fransız filozofu J. J. Ruso'nun şöhretini temin eden eseri. Ruso bu eseriyle Dijon Akademisinin "İlim ve Sanatların ilerlemesi ahlâkın bozulmasına mı, düzelmesine mi yardım etmiştir?" tarzındaki sualine "bozulmasına yardım etmiştir" şeklinde bir cevap vermiş, akademinin bu mevzuda açtığı müsabakayı kazanmıştır. Ruso bu eserinde ilimlerin, sanatların, âlimlerin, sanatkârların, insanları, cemiyet hayatını nasıl bozduklarını, soyetenin rezaletini, şöhret, servet, görünüş ve gösteriş düşkünlerinin, kibarlık budalalarının yapmacık tavırlarını, riyakâr medeni insanların riyakârlıklarını fevkalâde ince bir görüşle teşhis, teşhir ve bize takdim etmektedir.

Bu küçük kitapta birbirini kibarca aldatan, atlatan, riyakâr bir cemiyetten kaçıp kurtulmak istiyen, tabiata ve tabiîliğe doğru hamleler yapan samimi bir kâlb ve gönül adamının iştiyakı var. Kitap âdeta bizim bu günkü halimizi, münevver zümremizin sosyete hayatını tasvir etmektedir. Hararetle tavsiye ederiz.

Fiatı : 150 kuruş.

Bütün bu kitapların tutarı 20 liradır; yarısı lira.

SERDENGEÇTİNİN ESKİ SAYILARI

Serdengeçtinin arada (11) sayı hariç (14, 18, 21) sayılar da çok az kalmıştır. 10-28 kadar bütün sayıları mevcuttur. 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 sayıları 30 kuruş, 19-28 kadar olanlar (50) kuruştur. Hepsinin tutarı 650 kuruştur.

Bir devrin yüz karasını, hakiki gerçek iman mücadelesini görmek isterseniz Serdengeçtinin eski sayılarını okuyunuz.

Her biri defalarca mahkeme mevzuu olan bu sayıları mutlaka ve muhakkak görünüz.

Serdengeçtin'in 1-10 kadar olan sayılarının mevcudu maalesef yoktur. Fakat bu sayılardaki yazıların en güzelleri "MABETSİZ ŞEHİR" isimli kitabımızda toplanmıştır. Mabetsiz Şehir Mabede kavuşmadan siz bu kitaba kavuşacaksınız.

Bütün bu kitapların tutarı 20.25 kuruştur. Yuvarlak hesap 20 lira. Serdengeçtinin mevcut sayılarıyla birlikte 20.00 + 6.50 = 26.50 kuruş tutuyor Yirmi altı lira elli kuruş. kitap ve mecmualar adresimizden ödemeli istenilebildiği gibi, 26.50 kuruşu doğrudan doğruya adresimize göndermek suretiyle de temin edilebilir. Adres : Serdengeçti, P.K. 353 — Ankara

Değişmez, sabit adresimiz budur. Başka yere, mektup, havale v.s. gönderilmemesi rica olunur.

NOT : Kağıt ve matbaa masrafları geçen yazdan beri tam üç misli artmıştır. 75-100 kuruş fiat koyacağımız bu kitapcıklara 150-175 kuruş fiat koymuş bulunuyoruz. Her şeyde pahalılığa alışan, okuyucularımız, kitaplardaki fiatlara da yavaş yavaş alışadursunlar. 1952 de 12 lira olan kâğıt fiatı bugün 75 liradır.

www.ulkunet.com

Gülünç Hakikatler

TÜRKİYE PAHALILIKTA İKİNCİ

Gazetelerde okuduk. Türkiye pahalılıkta dünyada ikinci geliyormuş!.. Bunu görünce doğ rusu hayıflandık.

Her şeyde birinci olalım da bunda ikinciye kalalım. İktidarımıza yeni bir vazife düştü: Bunda da dünya milletlerini geçmek, birinci olmak lâzım. Ha gayret.

BEN DE HALK PARTİLİYİM YEĞENİM!..

Adnan Menderes'in geleceği gün postahaneye gitmiştim. Bir de baktım ki her yer insanlarla, kurbanlarla dolmuş. Hayret, ne var, ne oluyoruz derken havale gişesinin önünde durdum. Acele işim var. Yanıma yaşlıca bir zat yaklaştı. Ben kurbanlardan, bu soğukta bekleşen kadınlardan, çocuklardan bahsediyordum. Yanımdaki zat kulak misafiri oluyormuş. Birden bire bana:

— Ben de senin gibi Halk Partiliyim amma, bu adama deve değil, fil kesseler yeri demesin mi?

Adamcağızın elini kalbine koyarak ben de müslümanım der gibi, ben de Halk Partiliyim deyişi var ki bittim. O söz, orada bulunan ve benim siyasî temayülümü iyice bilen memurları öyle güldürdü ki..

Eh dedim, hayvanat bahçesinde iki fil var. Biri Mohini, biri Azâde.. Azâde demek malûm. Hürriyet demek. Bu hürriyetimizi de kurban ederiz. Olur biter.

BEN DE DURAMADIM

Kalabalığı tenkid eden ben, millet "Menderes Geliyor" diye bağırınca duramadım. İmza yarıda kaldı. Kalemim «Os» dedi surdu «man» geledursun. Şimdi Menderes geliyor!. Hemen dışarı fırladım. Nerden gelecek. Hava da öyle soğuk ki. Boyuna ayak değiştirdim durdum. Yedek subayda dahi bu kadar ayak değiştirme talimi yapmamıştım. Bir taraftan da konuşulanlara kulak veriyorum.

Çerkeşli mi, Çankırılı mı, Haymanalı mı, 4-5 kadın her halde gece kondu sâkinlerinden olacak, bu soğukta hararetli hararetli konuşuyorlar:

— Giderkene Eyyup Sultan'da on kurban kesmiş gı.

— İşte ondan on kişi kurtulmuşa

— Keşkem daha çok kesseydi.

— Bezim herif öyledi kardaş. Başvekil bir yere gideceği zaman Eyyup Sultan Hazretlerine danışırmış... Evliya bu adam evliya.

... Evliya olmasa bu kadar adamı nasıl idare etsin. Elbette evliya.

Biraz daha aşağı iniyorum. Buradaki bayanlar, baylar, düzgün kıyafetli. Bayan konuşuyor: Pahalılık falan, filân ama şekerim, Başvekil çok senpatik adam. Zorla mı ben çok seviyorum onu.

Birkaç adım daha yürüdüm. Burada demokratların koyusu toplanmış. Aman diyorlar biz kurban olalım ona. Allah onu bize bağışladı. Böyle bir adam dünyaya bir gelir. Yüzünü bir görsem başka bir şey istemem.

Vakit geçtikce sabırsızlığımız arttı. Halk kum gibi kaynıyor. Tâ istasyondan, Meclis önlerine, oradan Bankalar Caddesine, Bankalar Caddesinden Çankayaya kadar insan ve hayvan sürüsü kimi ölümden kurtulan Menderesi bekliyor; kimi ölümünü. Nihayet göründü. Alkışlar. Alkışlar. Menderes arabanın üzerinde... Her zamandan daha sıhhatli, daha sevimli. Hakikaten ben de içten alkışladım. Bu heyecan seline ben de kendimi kaptırdım. Bayram çocukları gibi koştum Menderesin arkasından. (Yaşa be Menderes. Sağoldukça yaşa).. Kesilen kurbanları gördüm.

Göklerden kar yağıyordu. Etraftan alkış yağıyordu. Asfaltlar boyunca kan ve insan akıyordu..

Menderese halk sanki ahiretten, öteki dünyadan gelmiş, öldükten sonra dirilmiş bir adam nazarıyla bakıyordu. Geçmiş olsun!

YA ÖLECEĞİZ YA BÖLECEĞİZ

Serdengeçtiye sordular: Kıbrıs anlaşmasından memnun musun.

— Hem de pek çok!. Biz adada 1/5, dörtte bir bile değiliz. Buna karşı üçte bir, hattâ bâzı hususlarda yarıya yakın, hak ve selâhiyet aldık.

— Ama ya öleceğiz, ya böleceğiz diyordu hükûmet, gençlik... Buna ne buyrulur?

Serdengeçti gülerek konuşmaya başladı: Yahu dedi bu böleceğimiz patates mi? Ben eskiden de söylemiştim ada hiç bir suretle bölünmeye müsait değil. Ya öleceğiz, ya böleceğiz gürültülerine gelince: Gözdağı vermek içindi. Hani Nasrettin Hocanın eşeği kaybolmuş da

www.ulkunet.com

hoca başlamış, bağırıp çağırmaya. Hele bir eşeğimi bulmayın, şöyle yaparım, böyle yaparım Köylüler hocadan korkmuşlar. Sıkı bir aramadan sonra eşek bulunmuş.

Hocaya sormuşlar: Geldi geçti ya hocam eşek bulunmasaydı bize ne yapacaktın? Pek celâllandın da hani...

Hoca gülerek, ne yapacaktım hiç, eşeğin semerini omuzladığımla çıkıp gidecektim. Cevabını vermiş.

Hem bana kalırsa adamlar sözlerinde de durdular. Hem böldüler, hem öldüler. Ama Kıbrıs yerine tayyare bölündü. Ölmediler mi zavallılar. Ya o, ya o diyorlardı; ama bunlar her ikisini de yaptılar.

Allah rahmet eyleye

SİYASİ HAVA RAPORU :

D. Parti Rasathanesinden bildirilmiştir :

Partimiz çevresinde hava C.H.P. alçak merkezinin baskısı altındadır. Bu baskıyı izale için fiatlar bidayette dondurulmuş, suhunet sıfırın altına düşürülmüşken, C.H.P. nin hararetli mücadelesinden naşî donlar çözülmüş, millet boyuna kayıp düşerken fiatlar tekrar yükselmiştir. Bahalılık rüzgârları son sür'atle esmekte, bu gidişle sun'i peykler gibi aya, hattâ güneşe ulaşacağı tahmin olunmaktadır. Hava Menderesüs bulutlarıyla kaplıdır. Görüş mesafesi gayet kısalmış, Allah etmesin yeni yeni kazalardan korkulur.

C.H.P. Hava Raporu :

C.H.P. Genel Merkezinden bildirilmiştir :

Partimiz çevresindeki hava D. P. yüksek tazyikinin tesiri altındadır. Bu gidişle hava alamıyacak vaziyete geleceğiz. Durumu konuşmak için Kurultay toplanmış. Hürriyet P. ile izdivaca ittifak la karar verilmiş, Geneller gene yerlerini muhafaza etmişlerdir. Hele Genel Sekreter seçimlerinde hava birden bire elektriklenmiş, şiddetli kar ve fırtına yüzünden Külek boğazı kapanmış, kimseye yol vermemiştir. Gökyüzü, Sağırüs, inadüs, ihtirasüs bulutlarıyla kapalıdır.

Görüş mesafesi : Kurultay üyeleri için yeni meclisteki koltuklara, genel başkan ve genel sekreter için cumhurbaşkanlığı, başvekillik koltuklarına kadar uzanmaktadır. Ondan ötesinde bir şey görülmemektedir.

C. K. M. Partisi :

Teşkilâtını uzatacağı, büyüteceği yerde boyuna ismini uzatan, büyüten bu parti bu gidişle genel başkanının boyuna ulaşacak, belki de altabemizin bütün harflerini kullanacaktır. Eskiden M.P. idi. Sonra C.M.P. oldu... Şimdi de fakir bir köylü ile evlenerek C.K.M.P. oldu. Haydi hayırlısı Ha evet... Hava raporu verecektik. Bak ne havaî şeylere daldık.

C. K. M. P. Rasathanesinden bildirilmiştir :

Partimiz çevresindeki hava, biri alçak, diğeri yüksek iki tazyik merkezinin tesiri altında sıkışmış kalmıştır. Adeta muhasara altındayız. Partimiz başkanı Bölükbaşı bir bölük askerle bir huruç hareketi yapmak istemiş, fakat yakalanarak hapse atılmıştır.

Son zamanlarda sol taraftan esen rüzgârlar sağ cenahımıza çarpmış hiç bir tesir yapamamıştır... Hava açıktır... Fakat havalanacak hiç bir vasıtamız yoktur... Bol bol hava alıp duruyoruz... Allah muinimiz olsun. Amin.

Hürriyet Partisi rasathanesinden bildirilmiştir ::

Partimiz hürriyet rüzgârlarının şiddetle estiği bir hava içinde kurulmuş bir hayli yol alıp havalanırken hava boşluğuna rastlamış, bunun üzerine mecburî bir iniş yaparken C.H.P. nin altı okunun üzerine saplanıp kalmıştır. Uçaktakilere bir şey olmamışsa da uçak parça parça olmuştur

---

BEYNAMAZ DESTANI

Elini yüzünü yumaz
Hiç sakalını taramaz
Bir işi hakka yaramaz
Ay ne kâfirdir beynamaz!

Beynamazın kızın alma
Günah deryasına dalma,
Kendini tamuya salma
Gör ne mel'undur beynamaz.

Sabah olunca gerinir
Abdest almaya erinir
Yarın mahşerde yerinir
Kara yüzlüdür beynamaz.

Yatar domuz gibi horlar
Kalkar eşek gibi zırlar
Cehennem içine korlar
Çirkin yüzlüdür beynamaz.

Beynamaz şeytanın kardeşi,
Hiç secdeye gelmez başı,
Eğer erkek, eğer dişi,
Cümle mel'undur beynamaz.

Bulduğunu sığırca yer,
Gerekse var bir öğüt ver,
Kulak işitmez, gözü kör,
Hay ne mel'undur beynamaz.

Gözlerinden çapak akar,
Söylersin hatırın yıkar,
Dört mezhepten taşra çıkar,
Gör ne zalimdir beynamaz.

Sabah olduğunu görür,
Yorganı başına bürür,
Hınzır gibi yatar uyur,
Gör ne habistir beynamaz.

Çıracı MİSKİN

www.ulkunet.com

BAYİLERİMİZE :

Bundan evvelki sayımızda bayilerimize faturalarını göndereceğimizi bu faturalara rağmen yine borçlarını ödememekte ısrar edenler olursa, mecmuamızın bu sayısında alenen teşhir edeceğimizi yazmıştık. Maalesef bütün bayilerimize fatura gönderemedik. Fakat ekserisininki gitti. Fatura işi A - Z ye kadar tamamlanınca bayilerin resmigeçidine başlıyacağız. Onun için bu teşhir işini, resmigeçidi bundan sonraki sayımıza bırakıyoruz. Ne yazıktır ki faturaları gönderilen birçok bayilerimiz hâlâ bir cevap vermediler. Hele G. Antep Bayileri.. O Mercimekler, Devrimler, Günençler... Eh bakalım onlar mı zararlı çıkar biz mi? Bağzıları da hesaplar yanlış diye ısrar edip duruyorlar. Bir sürü tarih. "Şu tarihte, şu sayı ile namınıza şu kadar para gönderilmiştir» gibi ısrarlar. Hocaya sormuşlar: Dünyanın ortası neresi. «Eşeğimin ayağının bastığı yer» demiş.

Nasıl olur hocam? deyince, isterseniz bir ölçün cevabını vermiş.

Bu hayali uydurma, tarih ve rakamları kim tahkik edecek? Yanlış hesap Bağdattan döner derler. Benim yanıldığım olmuyor mu? Şüphesiz oluyor. Karşılıklı yazışıyor, anlaşıyor, meseleyi hallediyoruz. Ama ben namusluyu da bilirim, namussuzu da. Velhasıl resmigeçit gelecek sayıda başlıyacak. Faturayı alanlar düşünedursunlar. Evvelâ bu bizim hakkımızdır. Borçlarını ödemezlerse Allah yanında mahcup ve mes'uldürler. Sonra da bütün Türkiye'ye teşhir edeceğim. Bu sefer kul yanında da rezil rüsva olacaklar. Yine imana gelmezlerse, Edirne'den Karsa kadar bir seyahata çıkacak, kanun yollarına da tevessül edeceğiz.

Faturayı almıyanlar bekliyedursunlar. Göndereceğiz. Alır almaz borçlarını ödesinler.

ABONELERİMİZE :

Serdengeçti şimdiye kadar bir çok mahkûmiyet ve mahrumiyetler yüzünden muntazam çıkamadı. Bu yüzden abone işini ciddiyetle ele almadık. Fakat bilhassa bu sayımızdan sonra, okuyucularımızdan binleri aşan ve Serdengeçtiye abone olmak isteyen mektuplar aldık. Bunun üzerine şu hususları açıklamak istiyoruz:

1) Eski abonelerimiz:

Biz eskiden 3 aylık (75) kuruşa dahi abone kaydettik. Tabiatiyle bunların müddeti üçüncü sayıdan sonra bitti. Fakat biz bu arkadaşlara ilk göz ağrımız diye, yıllarca mecmua göndermeye devam ettik. Esefle söyliyelim ki bunların hemen hiç biri abonelerini yenilemediler. Her halde zannediyorlar ki bu mecmua bedava çıkıyor, kendilerine öyle gönderiliyor.

İkinci grup (150) kuruşluk 6 aylıklardı ve abonelerimizin ekserisi bu gruba dahildi. Bunların müddeti de 6 sayıdan sonra bitti. Yüzellilikler davranışı da tıpkı yetmiş beşlikler gibi oldu.. Bunlar da yenilemedi. Fakat biz bunlara da son sayıya kadar gönderdik.

Üçüncü grup 300 kuruşluk, senelikler. Vaziyet aynı. Yeniliyen pek az. Anlaşılan C.H.P. yıkaldıktan sonra herkeste bir gevşeklik hasıl oldu. O heyecan geçti. Serdengeçtiyi de bırakıverdiler.

Dördüncü grup: Biz vaktiyle Boğrıyanık isminde haftalık bir mizah gazetesi de çıkarmıştık. Serdengeçtiyle birlikte abonesi 6 aylığı 4, seneliği 8 lira demiştik. Bir kısım vatandaşlar 4-8 lira göndererek abone oldular. Biz hamdolsun onu da ödemiş bulunuyoruz.

Beşincisi: Altı aylığı 6, seneliği 12 lira diye ilân ettiğimiz tarihten sonra abone olanlar. Bunların cümlesi 500 ü geçmez. İşte biz bunlara, bunların da yeni abone olanlarına borçluyuz. Mecmuamız çıkar çıkmaz peyderpey adreslerine gönderilecektir.

Serdengeçti matbaa ve kâğıt ücretlerinin kat kat yükselmesine mukabil fiatına ancak (25) kuruş ilâve etmiştir; fakat abonelere yine (50) kuruş üzerinden göndermeye devam edecektir.

Yalnız burada bir hususu belirtelim. Âdet olduğu için, her hangi bir karışıklığa, tereddüde meydan vermesin düşüncesiyle, biz de diğer mecmualar gibi, 6 aylık, yıllık diyoruz. Maalesef muntazam çıkamadığımız için, hakikatte bizimki sayı hesabiyledir.

6 aylık dediğimiz 12 sayısı 6 lira, yıllık dediğimiz 24 sayılı 12 liradır. Çünkü mecmuanın resmi kaydında "15 günde bir çıkar" yazılı. Niyetimiz öyle idi, olmadı. Ama gayret edeceğiz.

Hiç kimsenin şüphesi olmasın. Bizde kimsenin on parası kalmaz. Biz bu mecmuayı şu veya bu partinin emriyle, şu veya bu zenginin himayesinde, şundan bundan mukaddesat vergisi tarhederek çıkarmıyoruz. Canımız bahasına, hürriyetimiz bahasına çıkarıyoruz. Canımız çıkıncaya kadar da bu yolda devam edeceğiz. Onun için, yeni abone olanlar, olacaklar endişe etmesinler.

Serdengeçtinin nerede, ne zaman çıkacağı belli olmaz ama, muhakkak çıkar, bir çıkar, pir çıkar.

Siz abone olunuz, abone bulunuz. Şu adrese ya 6, ya 12 lira gönderiniz. Ayrıca mektup yazmıya lüzum yok. Yalnız abone yeniliyecekseniz bizde adresiniz varsa onu bildiriniz.

Adres: Serdengeçti P. K. 353 — Ankara.

ÖDEMELİ MESELESİ

Bazı okuyucularımız kitap olsun, mecmua olsun, ödemeli göndermemizi istiyorlar. Güzel, sağolsunlar. Yalnız ödemeli çok masraflı oluyor. Biz başkaları gibi ödemeli masrafını okuyucuya yüklemiyoruz. Onun için beş lirayı geçmiyen siparişlerde ödemeli istenmemesi rica olunur. Çünkü (5) lira'ık ödemelinin iki lira masrafı oluyor. En iyisi posta pulu gönderiniz. Beş liranın üstünde olan siparişlerinizi ya doğrudan doğruya para göndererek isteyiniz; ya ödemeli...

Muhterem Okuyucularımıza.

Serdengeçtinin 28 sayısı üzerine birçok okuyucularımızdan tebrik ve teşvik mektupları aldık. Sağolsun, sağolsunlar... Serdengeçti, Allahtan başka hiçbir yere dayanmadan, güvenmeden kendi imkânları içinde neşriyatına devam edecektir. Daha sık çıkmayı, biz de arzu ediyoruz ama, bu mümkün olmuyor.. Başta bayiler meselesi, kâğıt meselesi, matbaa meselesi,, eleman meselesi, çıkınca da mahkeme meselesi,, ceza, kaza, ,belâ... Kolay değil, kolay değil.. Böyle sert, mert, dik, yardımcısız bu iş bukadar olur. Hepinize selâm..

SERDENGEÇTİ

SERDENGEÇTİ
İMAN — FİKİR — MÜCADELE

Sahibi ve Neşriyat Müdürü :
OSMAN YÜKSEL

İdarehane : Denizciler Caddesi, Deniz Palas Oteli altında No. 9 — ANKARA
Mektup, havale, haberleşme adresi :
SERDENGEÇTİ, MERKEZ P.K. 353 — ANKARA
İLAN KABUL ETMEZ

Abone şartları :
6 aylığı 6 lira — Seneliği 12 lira

FİYATI 75 KR.

Ayyıldız Matbaası 1956

Basıldığı Tarih : 20 Mart 1959

www.ulkunet.com